

Годишен Доклад на
Българска Фалун Дафа Асоциация
2003 година

Българска Фалун Дафа Асоциация

© Copyright Българска Фалун Дафа Асоциация, 2003 г.

за контакти:

Българска Фалун Дафа Асоциация

Email: info@falun-bg.info

Резюме

Китайското правителство извършва системни репресии на известен брой групи в Китай, сред които хора, които практикуват чигонг метода Фалун Гонг.

Фалун Дафа, известна още като Фалун Гонг, е традиционна китайска система на практикуване за подобряване на цялостното здраве чрез упражнения и медитация. В основата на Фалун Дафа е нравственото самоусъвършенстване и живот в унисон с принципите Истина, Доброта и Търпение.

Според Амнести Интернешънъл Фалун Гонг е най-голямата група от хора в света, подложена на системно и жестоко преследване, малтретиране и тормоз. Според изследване на китайското правителство през 1999 г. броят на практикуващите Фалун Гонг е между 70 и 100 милиона (6% – 8% от населението на Китай), който далеч надвишава броя на членовете на комунистическата партия – 60 милиона души. Тогава практикуващите са били от всички прослойки на обществото, включително високопоставени политици, служители на правителството, военни и длъжностни лица от съдебната система. Бившият държавен ръководител Цзян Цзъмин счита това за заплаха за властта си и тази на партията. Въпреки положителните доклади на различните министерства и широката обществена подкрепа на практиката в периода 1992-1999 г., Цзян Цзъмин еднолично решава да започне репресиите.

Освен Фалун Гонг в Китай са забранени над 20 подобни практики, както и редица религиозни учения, включително Тибетския Будизъм на Далай Лама и Римокатолическата църква, ръководена от Папа Йоан Павел II.

Методи на изтезание

Побой, насилствено “хранене” с тръба в трахеята, лишаване от сън и тоалетна; обгаряне с цигари и жигосване, удари с електрошокови палки, насилствено затваряне в психиатрични заведения, инжектиране на вещества, увреждащи нервната система – това са само някои от документиранияте методи за изтезание, използвани върху практикуващите. Практикуващите жени са подложени на

всякакъв вид сексуален тормоз, включително групово изнасилване от затворници и прилагане на електрошокови удари по най-чувствителните части на тялото. Това са данни, взети от показания на очевидци и цитирани от световните организации за защита на правата на човека (Амнести Интернешънъл, Хюман Райтс Уоч, Фрийдъм Хаус и др.).

До този момент (юли 2003 г.) потвърденият брой смъртни случаи вследствие на изтезания от китайските власти е над 750, докато според източници в Китай реалният брой надхвърля 7000.

Според Фондацията за Изследване на Лаогай броят на задържаните хора в Лаогай (китайската система от трудови лагери) са между 4 и 6 милиона, а по данни на Австралийската Осведомителна Агенция близо половината от тези хора са практикуващи Фалун Гонг.

Напълно здрави хора са затваряни неправомерно в психиатрични заведения. Практикуващите са изпращани без съд и присъда в трудови лагери. Забранено им е да апелират пред висшестоящи инстанции и да разгласяват факти за извършени от властите закононарушения.

Пропаганда

Пропагандата е един от основните инструменти на кампанията срещу Фалун Гонг. Наложена е тотална цензура върху всички медии, включително и Интернет. В доклад на Амнести Интернешънъл се посочва, че потребителите на Интернет в Китай нямат достъп до информация, публикувана от световни агенции, свързана с Фалун Гонг, Тибет, Тайван и Китайската демократична партия. Отделни броеве на чуждестранни печатни издания като Newsweek, The Wall Street Journal и др., засягащи същите теми, са забранявани. Книгите и аудиовизуалните материали за Фалун Гонг са забранени и унищожавани.

С цел настройване на общественото мнение срещу Фалун Гонг ежедневно се излъчва фалшифицирана и изопачена информация, клеветяща Фалун Гонг. Само през първите 30 дни след началото на репресиите в най-големия китайски ежедневник People's Daily са публикувани 347 статии с подобно съдържание.

Най-красноречивият пример за пропагандната кампания срещу Фалун Гонг е инцидентът със “самозапалването” на площад Тяньанмън през януари, 2001 г. В разследване на материала на Китайската Централна Телевизия (ССТV) от независимо студио от Лос Анджелис се установи, че “самозапалването” е напълно инсценирано от китайските власти. Разследване започнато от Световната организация за разследване репресиите срещу Фалун Гонг (WOIPFG) в началото на 2003 г. продължава да разкрива факти потвърждаващи това твърдение.

Преследване зад граница

През юни 1999 г. Китай предлага на правителството на САЩ да намали своя търговски излишък към САЩ с \$500 000 000 в замяна на екстрадирането на г-н Ли Хонгджъ, автор на книгите на Фалун Дафа и постоянен гражданин на САЩ от 1998 г. САЩ отказват категорично.

Китайски дипломати са се опитвали многократно да окажат натиск върху чуждестранни държавни служители, подкрепящи Фалун Гонг.

В Хонг Конг и Исландия по време на визити на Цзян Цзъмин беше използван изготвен от китайските власти “черен списък”. В него бяха включени имената на над 200 практикуващи Фалун Гонг, на които бе забранен достъп до територията на съответната страна.

През 2002 г. китайският вестник “La Chinoise Presse” в Канада бе осъден за незаконна пропаганда срещу Фалун Гонг.

Дела за престъпления срещу човечеството и геноцид

През последните 18 месеца трима китайски високопоставени служители бяха намерени за виновни в престъпления срещу човечеството в три дела заведени в областни съдилища на САЩ за ролята им в репресиите срещу Фалун Гонг – Лиу Чи (бившият кмет на Пекин), Шиа Дерен (губернатор на провинция Ляонин) и Джао Джифей (заместник началник на Управление 610). Четвърто дело срещу бившия държавен глава на Китай

Цзян Цзъмин се разглежда в областния съд на Чикаго.

Във Франция Уилям Бърдън и Жорж-Анри Ботие, адвокати по правата на човека, известни с делата си срещу чилийския диктатор Пиночет в Белгия и Франция, заведоха дело в съда на Ница срещу Ли Ланчин, началника на Управление 610 – правителствена институция, специално създадена от Цзян Цзъмин, за да контролира и подстрекава преследването на Фалун Гонг, притежаваща абсолютна власт над всички нива на китайското правителство.

През март 2003 г. беше обявено, че 60 национални Фалун Дафа Асоциации в сътрудничество с международната организация Track Impunity Always (TRIAL) създават международна коалиция, която поема защитата на многобройните жертви на китайските репресии. Първата държава в която е повдигнато дело от коалицията срещу Цзян Цзъмин е Швейцария.

Международна подкрепа

Действията на китайските власти спрямо практикуващите Фалун Гонг, активистите на демократичното движение, религиозните последователи на Тибетския будизъм и християнството, както и етническото мюсюлманско малцинство в провинция Шинджиан са в разрез с всички международни конвенции и спогодби, ратифицирани от Китай, засягащи правата на човека. Китай е остро критикуван от правителствата на държавите-членки на Европейския Съюз, САЩ, Канада, Австралия, Нова Зеландия и Япония; от световни правозащитни организации като ООН, Амнести Интернешънъл, Хюман Райтс Уоч и от международната общественост.

Въпреки забраната на китайските власти за извършване на журналистически разследвания, водещите световни медии успяват частично да отразят събитията благодарение на журналисти като Ян Джонсън (The Wall Street Journal). През 2001 г. той печели Наградата Пулицър за международен репортаж за отразяване на репресиите спрямо практикуващите Фалун Гонг в Китай.

През 2000 г. г-н Ли Хонгджъ печели една от наградите на Фрийдъм Хаус, най-старата органи-

зация за защита на правата на човека в САЩ. Той е номиниран за Нобелова Награда за Мир за 2000 г. и 2001 г., както и за Наградата на Европейския Парламент "Сахаров" за Свобода на Мисълта за 2001г.

Фалун Дафа се практикува в над 50 страни по света и книгите ѝ са преведени на над 30 езика. Практиката получава над 900 грамоти на признание от видни политици.

Какво е Фалун Гонг

Фалун Гонг /също известен като Фалун Дафа/ е древна форма на чигонг - практика за усъвършенстване на тялото и съзнанието чрез упражнения с бавни плавни движения и медитация. Мнозина наричат чигонг "китайска йога". Също като йога и тай чи, чигонг представлява съществена част от живота на много хора в Азия; още призори почти всеки парк се пълни с хора, практикуващи тези изкуства.

Фалун Дафа е една от чигонг практиките, които надхвърлят стремежа към добро здравословно състояние на тялото и целят мъдрост и завръщане към първоначалната алтруистична човешка природа. В сърцето на практиката стоят принципите Истина, Доброта и Търпение. Чрез самоусъвършенстването си практикуващите се опитват да станат по-добри хора чрез прилагане на принципите във всичко, което правят.

Във Фалун Дафа няма обект на религиозно преклонение, не съществуват ритуали, няма йерархична структура и авторът на книгите – г-н Ли Хонгджъ не е третиран по специален начин.

Изучаващите Фалун Дафа не поддържат списък за членство; не се събират такси и не съществуват никакви задължения и ограничения относно практикуването. Никой от практикуващите не е обвързан по какъвто и да е начин с практиката. Всеки е добре дошъл да практикува и е свободен да прекрати, когато сам прецени. Тъй като пътят на самоусъвършенстването е строго индивидуален, никой не е задължен да идва на мястото за практикуване, а може да прави упражненията на място и време, подходящи за неговите задължения в обществото.

Практиката по никакъв начин не предполага бягство от обществото и социалните задължения. Всички практикуващи имат семейства, работа и поддържат нормални социални контакти.

Пълна и точна представа за принципите и характера на това учение може да се получи от книгите на г-н Ли Хонгджъ. Всички те могат да бъдат изтеглени безплатно от Интернет на адрес: <http://www.falundafa.org>.

Съдържание:

Фалун Гонг преди началото на репресиите.....	8
Изследвания на правителството	8
Инцидентът в Тянджин	9
Мирния апел пред Джонанхай	9
Цзян Цзъмин започва репресиите	9
Управление 610	9
Манипулиране на информацията.....	11
Налагане на цензура върху Интернет	12
Съдебни дела срещу Цзян Цзъмин и други висши държавни служители	13
Убийства и екзекуции.....	15
Изтезания.....	21
Насилие срещу жени.....	24
Изтезания с психиатрични средства	26
Робство.....	29
Репресии срещу семейства	32
Насилие срещу чуждестранни граждани	35
Приложение I Списък на съдебните дела срещу Цзян Цзъмин и други висши китайски държавни служители, отговорни за геноцид и други нарушения на човешките права	38
Дело срещу Цзян Цзъмин за геноцид	38
Дело срещу Цзян Цзъмин и други двама висши държавни служители в Комисията на ООН	38
Дело заведено в САЩ срещу министри от КНР по обвинение в престъпно поведение.....	38
Дело срещу началника на Управление 610 Ли Ланчин във Франция	39
Дело срещу висшия държавен служител Джоу Йонкан за престъпления срещу човечеството в САЩ.....	40
Дело срещу китайския чиновник Жао Жифей за масови арести и изтезания	40
Дело срещу кмета на Пекин Лиу Чи в САЩ	40
Дело срещу служителя Шиа Дерен в САЩ	41
Дело срещу Дин Гуанген, заместник началник на Управление 610.....	41
Приложение II Режимът на Цзян Цзъмин източва огромни количества от националните финансови ресурси за преследването на Фалун Гонг	43

Приложение III Разследване разкрива още лъжи във версията на китайския режим във връзка с трагичния инцидент със самоzapалването	45
Приложение IV: Резолюция 188 на Конгреса и Долната Камара на САЩ	48
Приложение V Доклад на Амнести Интернешънъл за 2003 г. Китай	50
Предистория	50
Права на работниците и обществени вълнения	51
Репресии срещу духовни и религиозни групи	51
Политически активисти, защитници на правата на човека и потребители на Интернет	51
Изтезание и малтретиране	52
Административни арести, несправедливи съдебни процеси и върховенството на закона.....	52
Смъртно наказание	53
Бегълци и хора търсещи убежище.....	53
Автономен район Шинджан Уйгур.....	53
Автономен район Тибет и други етнически тибетски територии.....	54
Административен район Хонг Конг	54
Специален административен район Макао.....	55

Фалун Гонг преди началото на репресиите

Фалун Гонг е представен в обществото през май 1992 г., когато г-н Ли Хонгджъ изнася първата си лекция в гр. Чанчун. След семинара г-н Ли Хонгджъ е удостоен с отличието “Чигонг майстор” на Китайския чигонг изследователски институт (КЧИИ). През 1993 г. КЧИИ издава “КЧИИ регистрационен сертификат за акредитирана чигонг школа” на Пекинския изследователски институт за Фалун Гонг. Сертификатът официално обявява Изследователския институт за Фалун Гонг за академична организация. Неговото поле на действие включва “теоретични изследвания, разпространяване на практиката и консултантски услуги” на територията на Китай.

През 1993 година на Изложбата за ориенталско здраве в Пекин Фалун Гонг е удостоен с “Награда за напредваща гранична наука”, а г-н Ли Хонгджъ е обявен за “Най-приветстван от масите чигонг майстор”.

На 31 август 1993 година на г-н Ли Хонгджъ е присъдена почетна грамота от китайската фондация Дзян Йи Йонг Уей към Министерството на националната сигурност на КНР (ДЙЙУ присъжда награди на хора, които се борят с престъпността на основата на съвестта и морала), в която се изказва благодарност на г-н Ли Хонгджъ за извършване на безплатно лечение и възстановителна терапия на делегатите на Третата национална конференция на ДЙЙУ.

Признанието и изключителната популярност на Фалун Гонг се дължат на способността му да подобрява личната нравственост и здравословно състояние на хората. Целия спектър от болести подлежи на лечение посредством практикуването на Фалун Гонг: алергии, проблеми на храносмилателната система, сърдечни заболявания, ставни възпаления, кожни болести и много други. Здравно изследване върху 12 731 практикуващи, проведено в Пекин през 1998 г. показва, че 99,1% от практикуващите са подобрили здравословното си състояние, като 58,5% от тях напълно са се излекували. 80,3% от участниците в изследването са почувствали подобрение във физическо отно-

шение, а в 96,5% от случаите подобрението засяга психическото здраве. Резултатите се потвърждават и от други научни изследвания в Китай, САЩ и Тайван.

От средата на 1992 г. до края на 1994 г. г-н Ли Хонгджъ изнася 54 серии лекции по покана на почти всички главни градове в Китай. Въпреки, че след това г-н Ли не изнася повече семинари в Китай, практиката продължава да се разпространява от уста на уста и броя на практикуващите Фалун Гонг нараства изключително. Много доброволци организират центрове за практикуване из цялата страна.

Тъй като не се поддържа списък на практикуващите, трудно е да се каже какъв е точният им брой. На 24 ноември 1998 г. Шанхайската Телевизия съобщава, че по официални данни на държавни организации броят на практикуващите Фалун Гонг по света е 100 милиона. В началото на 1999 г. Китайския спортен комитет оповестява, че броят на практикуващите в Китай е 70 милиона. Според друго изследване, направено от Бюрото за национална сигурност през 1999 г. броят на хората, които практикуват Фалун Гонг, е между 70 и 100 милиона (5-8% от населението на Китай). За сравнение членовете на Китайската комунистическа партия през същата година са 56 милиона.

Изследвания на правителството

Ползата от практикуването на Фалун Гонг за гражданите и обществото се признава от различни нива на китайското правителство. Всъщност положителното отношение на управляващите способства за разпространяването ѝ в началото на 90 те години. Контролираните от правителството медии, включително националните и местни печатни издания, телевизии и радиостанции често отразяват коментари в полза на Фалун Гонг.

В края на 1998 г. група оттеглили се членове на Националния конгрес, водени от Чиао Шъ (бившият председател на Постоянната комисия на Националния конгрес), провеждат подробно изследване на Фалун Гонг, поради големия брой писма в подкрепа на практиката. Заключениеето на изследването е, че “Фалун Гонг носи единствено полза и не вреди на нацията и хората.” Този

доклад е предаден на Политбюро, ръководено от тогавашния държавен глава Цзян Цзъмин.

Малко по-рано, през май 1998 г., Националната комисия по спорта също е провежда цялостно проучване на Фалун Гонг. През септември, с цел координиране на това изследване, екип от медицински експерти провежда анкета с 12 553 практикуващи Фалун Гонг. Резултатите показват, че нивото на ефективност при подобряване на здравословното състояние е 97,9%. На 20 октомври ръководителят на изследователския екип, изпратен в гр. Чанчун и гр. Харбин от Националната комисия по спорта, заявява: “Според нас упражненията на Фалун Гонг и техният ефект са много добри. Влиянието върху стабилността на обществото и укрепването на духовната култура са наистина убедителни. Това трябва да се признае”.

Инцидентът в Тянджин

Нарастващата популярност на Фалун Гонг започва да притеснява някои членове на правителството въпреки положителните резултати от проведените проучвания. Това довежда до инцидента на 23 април 1999 г., при който полицията в гр. Тянджин използва насилие срещу стотици практикуващи Фалун Гонг и арестува 45 от тях след протест спрямо несправедлива статия публикувана в местен вестник спрямо Фалун Гонг.

Мирния апел пред Джонанхай

Два дни по-късно – на 25 април 1999 г. над 10 000 практикуващи се събират мирно в Пекин пред Бюрото за жалби към Държавния съвет, разположено в сградата на Централното управление на партията, за да апелират за освобождаването на практикуващите, задържани в Тянджин и за справедливо отношение от страна на правителството. Събирането е мирно, дисциплинирано и законно. След като Премиерът Джу Ронгджъ се среща с няколко представители от присъстващите практикуващи и нарежда освобождаването на арестуваните практикуващи в Тянджин, събралите се тихо се разотиват. С това събиране Фалун Гонг привлича вниманието на международната общественост.

Цзян Цзъмин започва репресиите

Бившият държавен глава на Китай, Цзян Цзъмин е срещу мирното разрешаване на въпроса. Очевидно търсейки показност, за да утвърди личната си власт, на 20 юли 1999 г. Цзян Цзъмин нарежда започване на репресии срещу Фалун Гонг, въпреки че голям брой членове на правителството практикуват или симпатизират на Фалун Гонг.

Властите в Пекин могат просто да съчинят така наречени “законо” с цел да оправдаят своята неконституционна злоупотреба с правата на човека. Законите се пренаписват, за да съответстват на политическите нужди на деня.

През януари 2002 г., множество медии съобщават за бизнесмен от Хонг Конг, който е осъден на две години затвор в Китай за контрабанда на хиляди Библии в Китай. Обвинението отправено срещу него е, че той е нарушил така наречен “закон срещу култовете”. Китайските власти считат библиите, които той е контрабандирал, за “сектантски материали”. Така наречения “закон срещу култовете” е приет набързо от китайските законодателни власти на 30 октомври 1999 г., пет дена след като бившият държавен глава Цзян Цзъмин е цитиран от френски вестник да назовава Фалун Гонг “култ”, и три месеца след като правителството предприема репресиите срещу Фалун Гонг. “Законът” е направен специално с цел да съдейства за преследването на Фалун Гонг по това време. Китайските власти прилагат така наречения закон с обратна дата, за да защитят и усилят жестокото преследване на Фалун Гонг.

Вашингтон Пост отбелязва в статия от ноември 1999 г., че: “Когато (китайските комунистически лидери) открият, че им липсват закони, с които усилено да преследват мирна медитативна практика, просто поръчват нови закони.

Тази схема се прилага и сега – естествено с обратна дата... По същия начин, Сталин добросъвестно е съблюдал гражданските права.”

Управление 610

На 10 юни 1999 г. е създаден нов държавен орган, наречен Управление 610. пълното му название е Отдел по въпросите с Фалун Гонг в Цент-

ралния комитет на Китайската комунистическа партия.

Също като Гестапо в Германия, НКВД на Сталин в Съветския съюз и Управлението на Културната революция на Мао в Китай, Управление 610 е извън конституцията и дейността му е терор. Управлението има право да пренебрегва директивите на комунистическата партия и държавните закони, което му дава по големи правомощия дори от тези на Конгреса на партията (която официално е най-силната държавна организация) и да издава заповеди до всички в държавата за извършването на репресии срещу Фалун Гонг. Управлението използва медиите без каквито и да било скрупули, за да разпространява пропаганда, слухове и да клевети Фалун Гонг и неговия основател.

Управление 610 развива стратегия, която се състои от три части, в стремежа си да се пребори с Фалун Гонг:

- Арести и изтезания;
- Манипулиране на съзнанието;
- Пропаганда.

Всяка част от стратегията е насочена към различни групи. Изтезанията са за тези, които се окажат “опърничави” и трудни за “промяна”. Манипулиране на съзнанието е предназначено за онези, за които властите подозират, че не са толкова твърди, които могат да бъдат убедени да се откажат да практикуват след няколко седмици лишаване от сън и системно обучение 24 часа в денонощието и прикрита, но постоянна заплаха за изпращане в трудов лагер. Пропагандата предотвратява всякакво развитие на подкрепата и симпатиите към Фалун Гонг у населението.

В действителност, “мерките” които Фалун Гонг практикуващите трябва да изгърпят не се включват в стратегията по начина, по който биват описани от Управление 610. Два принципа ръководещи кампанията по преследването доказват много по-бруталното и жестоко отношение от официално посоченото.

На първо място, отговорността за преследването е разпределена от по-високите ешелони на властта до всяко по-ниско ниво. По този начин централното правителство изисква от всяка про-

винция да отговаря за определена квота арестувани практикуващи и да предотвратява пътуването на местните граждани до Пекин с цел да апелират. Провинциите поставят подобни условия на окръзите, които от своя страна правят същото с под-окръзите, а те – с градовете. По този начин натискът на най-нисшите нива е огромен.

На второ място, разпоредено е на ръководството на всяко ниво, че всички средства са позволени. Важното е да се постигнат целите, заложили от централното правителство. Затова полицията често казва на изтезанията практикуващи, че ако умрат, те просто ще кажат, че са се самоубили и за това ще бъдат наградени от началниците си. Факт е, че служебните аванси и бонусите за полицаите често са свързани с успехите им в преследването на практикуващите.

Терорът на Управление 610 се чувства не само от практикуващите Фалун Гонг, но на практика от цялото население на Китай. Управлението подбужда/ омраза срещу Фалун Гонг чрез прилагане на директен натиск дори върху хората, които нямат връзка с Фалун Гонг. Например в много райони децата в първоначалното училище са принуждавани да подписват показания клеветящи Фалун Гонг под заплахата от изключване; възрастни са принуждавани да подписват подобни показания или да загубят работата си или пенсията; полицаите също са заплашени с загуба на заплатата си, жилищни привилегии и дори работата си, ако не изпълняват заповедите на Управление 610; съседи и колеги са принуждавани чрез заплахи да наблюдават хората около тях, които може би практикуват Фалун Гонг, и да докладват за тях. Конституционните права на всеки човек в китайското общество се нарушават от тази контролирана от правителството и официална терористична организация.

Манипулиране на информацията

Китайската комунистическа партия (ККП) е била винаги изключително последователна и методична в манипулирането на информацията. Обикновено отразяваната пред обществото информация има малко общо с действителността, тъй като целта е политическа изгода, а не балансирано отразяване на събитията.

Още от своите ранни дни Китайската комунистическа партия знае, че медиите могат да изменят реалността в съзнанието на хората. В началото на 20-те години, когато ККП е в своя най-ранен период, тя вече има създадено Пропагандно бюро по пример на сталинската система. През 1957 г., ККП започва своите първи масови чистки на интелектуалци в своето усилие да контролира това, което се мисли и дискутира между масите. Милioni хора са хвърлени в затвора, “превъзпитателни” лагери и психиатрични клиники за изразяване на своето мнение. Мао също се опитва да унищожи традиционната китайска култура и ценности в своето усилие да осигури желаното развитие на пренесената от чужбина комунистическа идеология. Например, анти-конфуцианската кампания в началото на 70-те се стреми да премахне цялото конфуцианско влияние върху китайското общество чрез изгаряне на книгите и отричане на древното учение въплътено в китайската култура.

В началото на 80-те години Дън Сяопин започва икономически реформи в опита си да спаси срутващата се икономика. Заедно с подема на икономиката свободата на словото започва бавно да се възражда. Всичко това внезапно завършва на 4 юни 1989 г., когато е наредено на китайската армия да обстрелва демонстриращите студенти на площад Тянанмън. Свидетелство за мощта на китайската пропагандна машина е факта, че въпреки кръвопролитие, видяно от останалата част от света по медиите, до днешен ден с изключение на определени жители на Пекин много китайци продължават да вярват, че нито един студент не е убит по време на инцидента, а жертвите на така наречения “контрареволуционен бунт” са всъщност войниците. Това е степента до която Китайс-

ката комунистическата партия успява да контролира съзнанието на народа.

Китайското министерството на пропагандата отговаря както за контрола на информацията така и за произвеждане на новини за ККП, тъй като цензурата не включва само блокиране на информация, но също така и разпространяване на невярна информация и контрол над това което се казва и това което не се казва, какъвто бе случая с премълчаването на случаите с болните от атипична пневмония. Във всяка провинция на Китай, всеки град и всяко предприятие има отдел по пропагандата, което да гарантира, че пресата и другите източници на информация са в съответствие с политиката на Пекин. Чуждестранните инвеститори в Китай са също задължени да позволят на правителството да сформира “браншови отдели” в своите joint venture корпорации, така че китайските служители да не бъдат подложени на чуждестранни “нездравословни елементи”.

Медиите се превръщат в дори още по-смъртоносно оръжие за репресии в Китай. Цзян Цзъмин, бившия държавен глава и настоящ главнокомандващ на армията, не е забравял един от принципите на Мао Дзедун, че политически кампании като Културната революция “трябва да се случват на седем или осем години”. Чрез подобни периодични “класови борби” Мао вярвал, че обществото би останало дисциплинирано и обединено около диктатурата на Китайската комунистическа партия. Разпалването на необходимия огън за появата на подобни борби се нуждае както от подтискане на вярна информация, така и от създаването и разпространяването на невярна информация. В резултат на това през лятото на 1999 Цзян Цзъмин възлага на пропагандната си машина да предприеме мощна кампания на оклеветяване и очерняне на мирните практикуващи Фалун Гонг, обвинявайки ги в извършване на убийства и самоубийства.

През последните четири години китайския народ наблюдава единствено анти-Фалун Гонг пропаганда. В отсъствието на други източници на информация как би могъл китайския народ да знае, че подобно на всички истински традиционни китайски практики Фалун Гонг също е против убийствата в всякаква форма и се застъпва за не-

насилие и живот в принципите на Истина, Доброта и Търпение? Ако на китайските граждани непрекъснато се повтаря, че полицията никога не и изтезавала или убивала практикуващи Фалун Гонг, а вместо това, че се отнася с тях винаги хуманно, как може някой да предполага за безбройните случаи на изтезания и дори убийства на невинни практикуващи Фалун Гонг в трудовите лагери и “превъзпитателните курсове”?

Налагане на цензура върху Интернет

Последната битка за информационен контрол се развива в Интернет. През 2001 г. Гуо Лян, член на Китайката академия по социология в Пекин, каза на Комитета за защита на журналистите (СРЖ): “Мао Дзедун казваше, че за да притежаваш властта се нуждаеш от две неща: оръдието и писалката... Комунистическата партия притежава оръдието, а сега Интернет е писалката. Ако изгубят контрола върху него, ще се случи нещо, което да застраши тяхната власт”. Комитетът за защита на журналистите изброява Цзян Цзъмин измежду десетте най-големи врагове на световната преса.

☞ Г-ца Лиу Дъ, 22 годишна студентка, арестувана в района на Пекинския педагогически университет на 7 ноември 2002 г. в навечерието на откриването на Шестнадесетия конгрес на Комунистическата партия. Тя публикувала послания в дискуссионни форуми в Интернет под прякора “неръждаемата желязна мишка”. Според Репортери без граници (Reporters Without Borders) властите я обвиняват в “застрашаване на националната сигурност”. Животът ѝ е в опасност след като Върховния съд на Китай определи през януари 2001 г., че мерките за нарушаване на закона за държавната тайна и разпространяването на информация застрашаваща държавната сигурност включват смъртно наказание. Семейството на Лиу Дъ не е допуснато да се срещне с нея и властите казват, че те не разкриват нейното местонахождение с цел да оказат “натиск” върху нея.

През май 2003 г. четири млади Интернет дисидента бяха осъдени на до 10 години затвор за обсъждане на нарастващите социални проблеми и за публикуването на есета за реформи в Интернет. Според Репортери без граници хората хвърлени в затвора за изразяване на своите възгледи в Интер-

нет в Китай са повече от всяка друга страна по света.

Арестите на интернет дисидентите са резултат от програма наречена “Златен щит”. Според изследователи изготвянето на тази секретна програма било предложено от Министерството на държавната сигурност и от Министерството на информационните технологии, като за изработването и били възложени огромни финансови и човешки ресурси. Проектът включва интернет полиция с приблизително 30 000 души персонал, която е способна за откриването, идентифицирането и арестуването на интернет дисиденти. Правителството също издава повече от 60 закона и наредби за използването на Интернет.

Един инцидент привлякъл вниманието на международната общественост бе указа на Китайската комунистическа партия, който постави под забрана уебсайтовете за търсене в Интернет Google.com и AltaVista.com. За разлика от други уебсайтове тези за търсене като Google и AltaVista са аполитични. Седмица след първоначалната забрана достъпа до Google бе активиран отново. Списание Гардиън (Guardian) отбеляза: “...когато магическото име на китайския президент Цзян Цзъмин е въведено, Google всеки път отговаря, че информацията ‘не е на разположение момента’ ... Опитът за влизане в уебсайта на ‘BBC News’ показва празна страница; дори времето в Англия и Шотландия е забранено”.

Пекин отрича всякакво знание за тази забрана, както обикновено постъпва със другите си форми на цензура. Една организация за правата на човека в Хонг Конг съобщи, че над 500 000 чуждестранни уебсайтове са блокирани в Китай въз основа на това, че китайския народ би могъл да бъде изложен на порнография и други “нездравословни елементи” от чужбина. Измежду подобни “нездравословни” уебсайтове са новинарски страници като тези на The Washington Post и The Sydney Morning Herald.

Съдебни дела срещу Цзян Цзъмин и други висши държавни служители

Забраната на Фалун Гонг в Китай е нарушение на китайската конституция и международното право. Действията на режима на Цзян Цзъмин срещу практикуващите Фалун Гонг са сериозни нарушения дори на най-основните принципи на закона: побой, изтезание, изнудване, отвличане, убийство и изнасилване – тези престъпления не бива да остават ненаказани в което и да е общество. Виновните трябва да бъдат изправени на съд и подложени на същите наказателни мерки за извършените от тях престъпления независимо дали са дело на режим или не. Това, че преследването се ръководи от режима на огромна суперсила, не бива да ни прави безразлични: извършителите на побои и убийства в името на един режим са също толкова виновни. Във всяка друга държава подобни престъпления биха били най-важните новини, които биха шокирали и потресли цялото общество. Хората незабавно биха поискали извършителят да бъде изправен пред съда. Колкото до тези, подстрекавали и ръководили преследването, давали заповеди за присъди без провеждане на съдебен процес на десетки хиляди души, нареждали изтезаване на десетки, ако не и стотици хиляди практикуващи, и обявявали смъртните случаи за самоубийства – те са виновни извършването на ужасяващи престъпления срещу човечеството и дори геноцид.

Тъй като в този момент режимът все още контролира правните механизми в Китай, практикуващите полагат усилия да намерят начини да изправят виновните пред съдилища извън Китай.

На 18 октомври 2002 г. в САЩ бе заведено гражданско дело срещу Цзян Цзъмин с цел обезщетяване и налагане на наказание за нанесени щети в нарушение на международното и вътрешно право в съответствие със Закона за искиове за нанесени щети на чужди граждани и Закона за защита на жертвите на изтезания. Сред исковете в обвинението са: геноцид, право на живот, право на свобода и защита, защита от произволен арест и затворничество, свобода на мисълта, съвестта и религиозната принадлежност, свобода на убежденията и свобода на сдружаване, опити за наруша-

ване на гражданските права под юрисдикцията на САЩ. Нарушенията на гореизброените свободи и права за защита са включени в международното обичайно право.

Освен това в САЩ са заведени и други съдебни дела срещу китайски служители за престъпления в преследването на Фалун Гонг, включително кмета на Пекин, заместник началника на Управление 610, заместник управителя на провинция Лиаонин, директора на Обществена сигурност в провинция Хубей и генералния секретар на местния комитет на китайската комунистическа партия в провинция Съчуан.

На 4 октомври във Франция, в съответствие с Конвенцията за правата на човека на ООН и съответните френски закони, четирима практикуващи Фалун Гонг от Франция, Ирландия и Канада, заведоха дело срещу началника на Управление 610, Ли Ланчин. Управление 610 е правителствена институция, специално създадена от Цзян Цзъмин, да контролира и подстрекава преследването на Фалун Гонг. То притежава абсолютна власт над всички нива на правителството.

През март 2003 г. беше обявено, че 60 национални Фалун Гонг асоциации в сътрудничество с международната организация Track Impunity Always (TRIAL) създават международна коалиция, която поема защитата на многобройните жертви на китайските репресии. Президентът на TRIAL, Филип Грант, заяви, че според показанията на свидетелите и огромно количество информация от различни източници, режимът на Цзян Цзъмин нарушава Международната конвенция срещу изтезанията. Извършеното от режима също така се явява геноцид по силата на международното наказателно право. От 24 март 2003 г. Цзян Цзъмин вече не е президент на Китай и съответно няма да се ползва с имунитета на държавен глава. Освен това в съответствие с резолюции, приети в Конвенцията за предотвратяване и наказание на престъпления за геноцид на ООН от 1948 г., “Хора извършили геноцид или всякакви други действия изброени в член 3 ще бъдат наказвани, независимо дали са конституционно отговорни управници, обществени служители или отделни лица”. Г-н

Грант добави: “Г-н Цзян Цзъмин трябва да е наясно, че отсега нататък жертвите на тези кървави и безумни репресии няма да го оставят намира. Никой закон не може да спре преследването на подобни международни престъпления, ето защо Цзян Цзъмин трябва да има предвид, че ще бъде гонен до последния си дъх извън пределите на Китай”.

Световната организация за разследване на репресиите срещу Фалун Гонг беше създадена на 20 януари 2003 г. Нейната мисия е: да разследва престъпното поведение на всички институции, организации или отделни лица, замесени в преследването на Фалун Гонг. Резултатите от това разследване ще бъдат доведени до край независимо колко време ще отнеме, независимо колко дълбоко трябва да се търси. Организацията следва универсалните принципи на хуманността и работи за възстановяването и поддържането на справедливостта в обществото.

Наред с това се полагат координирани усилия от практикуващите да документират доказателства за извършването на престъпления срещу Фалун Гонг.

В комбинация всички тези фактори полагат основата за бъдещи правни действия срещу извършителите на престъпления срещу практикуващи Фалун Гонг. Посланието е ясно: точно както при режима на Хитлер виновните за престъпления срещу човечеството под негово ръководство по-късно бяха изправени пред съда, така и при режима на Цзян Цзъмин онези, извършили репресии срещу Фалун Гонг не бива да се самозалъгват, че могат да се скрият зад него. Веднага след разпространяването на информация за делата срещу Цзян Цзъмин, някои висши китайски служители започнаха да търсят начини за “измъкване” и тайно да организират и събират “архиви”, доказващи тяхната “невинност”, и че са били принуждавани да изпълняват заповеди на Управление 610.

Убийства и екзекуции

Китайското правителство упорито отрича факта, че използва насилие в преследването на практикуващите Фалун Гонг, но въпреки това не може да отрече големия брой смъртни случаи на практикуващи Фалун Гонг в полицейските участъци.

Според достоверни източници до февруари 2002 г. най-малко 1600 практикуващи или техни близки роднини са починали вследствие на изтезание в полицейски участъци. Разполагаме с подробна информация за изтезаването и смъртта на 371 практикуващи от тези 1600 души, която е предоставена от семействата и приятели на жертвите. Тези факти представят една почти невъобразима картина на трагедията: някои са починали след час престой в полицейския участък; други са починали след месеци в агонизиращи болки; трети са починали във "водни клетки", където жертвите са били потопени в мръсна вода в продължение на месеци; наред с това някои са убити, след като са били залети с бензин и подпалени от полицията. Съществуват случаи на убити от продължителни удари с електрошокови палки по гениталиите. Други са починали от фрактури на черепа в резултат на жесток побой.

Съществуват и случаи, в които е екзекутирано 8-месечно бебе и 75 годишната му баба. Инвалид с гръбница бил убит, докато полицията се опитвала насилствено да "изправи" гръбначния му стълб. Напълно здрав човек бил убит със свръхдоза уверждащи нервната система лекарства. Друг човек бил бит до изпадане в кома и след това кремиран жив. Жена била вързана и инжектирана с лекарство за еутаназия

Тези убийства са извършени от различни полицаи в различни части на Китай, поощрявани от китайското правителство, което обещава безнаказаност на извършителите и наказание за служителите, които са снизходителни към практикуващите. Единствената цел на правителството чрез тази политика на изтезания е да накара практикуващите да се откажат от своите убеждения. Полицаяте открито заявяват на практикуващите, че единственият начин да бъдат освободени, е да са отрекат от Фалун Гонг. В противен случай "бавно ще ви

изтезваме до смърт и случаят ще бъде обявен за самоубийство".

Масовите убийства на практикуващи Фалун Гонг са отразени от множество журналисти и правозащитни организации. Например в доклад на Уолстрийт Джърнъл от 26 декември 2000 г. г-н Ян Джонсън (който спечели награда Пулицър за международен репортаж за отразяването на серия от доклади за преследването на Фалун Гонг) пише: "Гр. Уейфан, издигащ се от равнината на северен Китай, е един напълно незабележим във всяко едно отношение китайски град освен в едно: местната полиция редовно изтезва гражданите до смърт. От началото на годината, когато полицията уби 58-годишен пенсионер, най-малко още 10 граждани на Уейфан са починали в полицейския участък. Уейфан с дял от населението на страната по-малък от 1%, има 15% дял в тези убийства".

Най малко други 9 практикуващи са починали в ръцете полицията в Уейфан след доклада на г-н Джонсън.

За да омаловажат доклади като тези на г-н Джонсън и за да заблудят международната общественост, някои полицейски участъци освобождават практикуващи, изтезавани почти до смърт. Много от тях почиват часове след пускането им на свобода. Тогава властите заявяват, че смъртта е настъпила, защото практикуващите са отказали медицинска помощ.

Властите дори твърдят, че практикуващите са извършили самоубийство по време на престоя си в полицейския участък. Някои полицаи след като са хвърлили практикуващи от високи сгради или са ги обесели заявяват, че практикуващите са извършили самоубийство.

Схемата със "самоубийство в полицейския участък" е прозрачна и нелепа, а отговорността се прехвърля лесно. Твърде жалко е, че някои западни медии са гласували доверие на китайската пропаганда, а репутацията на починалите практикуващи е опетнена след тяхната неоправдана смърт.

Един от тези репортажи е от 4 юли 2001 г., когато известен брой западни новинарски емисии излъчват директно лъжите на китайското правителство за масовото самоубийството на 15 практи-

куващи жени в трудовия лагер Уаня. Тези журналисти или пропускат, или пренебрегват важна улика: две седмици преди “масовото самоубийство” практикуващи извън Китай публикуват Апел за незабавно действие за тези същите практикуващи в същия трудов лагер. Истината, според свидетели е, че тези жени са били съблечени и хвърлени в килиите на престъпници мъже, където са били групово изнасилени, след което изтезавани до смърт.

Случаи

Уан Хуаюн - жестоко бита и изгорена до смърт

☞ Уан Хуаюн, жена, 36 годишна, жителка на село Фенджяшан, област Мачен, провинция Хебей

Сутринта на 18 април 2001 г. полицията арестувала г-жа Уан Хуаюн, докато тя говорила за Фалун Гонг на събиране на публични места в центъра на гр. Мачен. Тя била изпратена в Дирекцията по обществена сигурност в гр. Мачен, където била жестоко бита повече от 12 часа. След като загубила съзнание полицаите и персонала на дирекцията я изнесли извън сградата. Полицаите я полели с бензин и я подпалили. Г-жа Уан моментално се върнала в съзнание и се опитала да се изправи. Полицаите просто стояли около нея и я наблюдавали как умира в пламъците. Г-жа Уан починала от огъня докато лежала на земята. Задната част на главата ѝ, гърбът ѝ и краката не били изгорели. В гърлото и имало две дълбоки прободни рани направени от нож; едно от ушите ѝ било отрязано. Хората от нейното село, които занесли тялото ѝ да бъде кремирано, могли от пръв поглед да кажат, че тя е била изтезавана преди да бъде изгорена до смърт, но местните власти им забранили да разгласяват тези факти. Местните власти също така забранили на съпруга на г-жа Уан да разследва смъртта на жена си.

Ли Инпин съблечена гола и умъртвена вследствие на електрошокови удари по гениталиите

☞ Ли Инпин, жена, 37 годишна, работник в Дирекцията по животновъдство в град Уейфан, гр. Уейфан, провинция Шандон

На 4 юли само единствено заради посещаване на дома на практикуващ Фалун Гонг в село Майя, полицаи от Полицейско управление Шоугуан в гр.

Уейфан, арестували и пребили г-жа Ли Инпин. След това тя била изпратена в Арестантския център Шоугуан. Следобеда на 6 юни 2001 г., когато г-жа Ли поискала безусловно освобождаване, полицаите съблекли г-жа Ли гола и я пребили. След побоя полицаите я оковали на “Железния стол”. Вечерта управителят на арестантския център, бригаден ръководител Уан, и хора от охраната започнали да нанасят електрошокови удари по гениталиите на г-жа Ли с електрошокови палки. Тялото ѝ почерняло и посиняло. Всеки път когато изгубвала съзнание надзирателите просто я свестявали с студена вода и ѝ нанасяли отново електрошокови удари. Един от полицаите я заплашил, че ще я изнасили и убие. Те продължили да ѝ нанасят електрошокови удари докато тя не започнала да храчи кръв. Г-жа Ли останала окована за железния стол и продължила да повръща през цялата нощ.

Рано на следващата сутрин г-жа Ли изгубила съзнание и пулса ѝ не можел да бъде доловен. Въпреки това полицаите не я закарали в болница веднага. По късно установили, че е на прага на смъртта, и няколко цивилни полицаи я закарали до Народната болница в Шоугуан, където тя починала същия ден.

Уан Хон сексуално малтретирана и бита до смърт

☞ Уан Хон, жена, 39 годишна, жител на гр. Чантан, област Ляоджон, провинция Ляонин

На 1 декември 2000 г. г-жа Уан Хон отишла в Пекин да апелира пред правителството за прекратяване на преследването на Фалун Гонг. Тя била арестувана и ескортирана до Трудов лагер Лоншан в гр. Шенян. Надзирателите в трудовия лагер я изтезавали безмилостно и многократно. Те ѝ нанасяли електрошокови удари с палки, заливали тялото ѝ с ледена вода, заливали гърба и района на гениталиите с вряща вода и дори многократно вкарвали насилствено пластмасова бутилка в вагината ѝ. По-късно полицията прехвърлила г-жа Уан в Трудов лагер Джанши където надзирателите се заели да я “трансформират” използвайки различни видове изтезания. Надзирателите я връзвали с въже, запушвали устата ѝ с кърпи и я били в продължение на няколко часа с дървени дъски. Тя била удряна по главата, лицето и други

части на тялото, докато била притисната от затворник.

Накрая надзирателите на Трудов лагер Джанши се отказали и изпратили г-жа Уан обратно в Трудов лагер Лоншан. Надзирателите там продължили да я изтезават. Те насилствено напъхали главата между краката ѝ, завързали краката ѝ, за да задържат главата между тях, и след това завързали ръцете зад гърба ѝ. Тя била насилена да стои в тази мъчителна позиция повече от 20 часа и била жестоко бита когато падала на земята. След това я насилили да седне на земята с крака изпънати напред, насилили я да допре главата си до единия от краката ѝ, завързали главата за крака ѝ, завързали ръцете зад гърба ѝ и я насилили да стои в тази позиция още 20 часа. През това време главния надзирател на лагера подтикнал затворници да я стискат за врата задушавайки я почти до смърт. Продължителното изтезание причинило сериозни травми, включително патогенно увреждане на бъбреците. Въпреки това управниците на трудовия лагер отказали на семейството ѝ да я прибере вкъщи. Когато накрая била върната вкъщи ма 22 август 2001 г., г-жа Уан била на прага на смъртта. Тя починала на 31 август 2001 г., скоро след освобождаването ѝ.

Ли Янхуа бита до смърт за раздаване на брошури

☞ Ли Янхуа, жена, 60 годишна, жител на село Дондзян, област Дашичяо, провинция Ляонинг

На 19 февруари 2001 г. полицията арестувала г-жа Ли Янхуа за раздаване на брошури за Фалун Гонг и я изпратила в Полицейско управление Нанлоу в гр. Дашичяо. Няколко полицаи били възрастната жена с палки докато загубила контрол над отделителната си система. Побоят оставил рани, покриващи цялото ѝ тяло. Кръв бликала от носа, устата и ушите ѝ, дясното ѝ око било хлътнало. Дясната ѝ ръка била цялата посиняла. Целия ѝ гръб бил покрит с белези от ударите и бил почти изцяло насинен. Г-жа Ли починала на място.

Конг Чинхуан убит от всекидневно кръвопускане

☞ Конг Чинхуан, мъж, 33 годишен, бивш заместник кмет на гр. Линан, провинция Юнан

На 9 юни 2000 г-н Конг Чинхуан отишъл в Пекин да апелира пред правителството за прекратяване на преследването на практикуващите Фалун Гонг. На 28 юни 2000 г. той бил арестуван и изпратен в Арестантски център Дзяншуи. В знак на протест той обявил гладна стачка. Служителите на арестантския център насилствено хранили г-н Конг. В началото на август 2000 г. полицията насилствено откарала г-н Конг в Народната болница на гр. Дзяншуи, където му направили венозни инжекции с неизвестно съдържание. По това време г-н Конг бил видимо отслабнал от гладната стачка и болезненото насилствено хранене, но докторът все още го подлагал на всекидневно кръвопускане, твърдейки, че това е за медицински преглед. Кожата на г-н Конг пожълтяла, вероятно поради продължителната загуба на кръв. На 1 септември г-н Конг бил насилен да изпие купа пълна със супа. Веднага след това г-н Конг притиснал стомаха с ръцете си и по лицето му потекли сълзи в резултат на силната болка. Той изпаднал в кома на следващия ден и починал вечерта на 3 септември 2000 г.

Не е ясно с какви вещества е бил инжектиран венозно г-н Конг, защо е бил подложен на всекидневно кръвопускане и какви вещества е имало в супата. Лекар специалист предположил, че г-н Конг е починал от отравяне. Полицията бързо го кремирала преди да бъде извършена аутопсия.

Хъ Шинзон убит от полицията на публично място

☞ Хъ Шинзон, мъж, 55 годишен, жител на село Далюхъ, област Мачен, провинция Хубей

Рано сутринта на 8 декември 2001 г. г-н Хъ Шинзон напуснал дома си да разлепя брошури за Фалун Гонг на телефонни стълбове в района около неговото село. Той бил забелязан от полицаи от Полицейско управление Сонбу. Полицаяте тогава го нападнали и го пребили до смърт на мястото. Полицаяте тогава отнесли тялото му в местната болница, където официалния доклад пишело “неочаквана смърт” без “видими наранявания”. Когато членове на семейството на г-н Хъ отишли да идентифицират тялото, те забелязали два големи белега на врата му, няколко рани по задната част на главата и че тестикулите му били смачкани.

Дин Ян изтезаван до смърт във “Водната клетка”

☞ Дин Ян, жена, 32 годишна, фризьор от гр. Шидзяджуан, провинция Хебей

На 28 октомври 1999 г. най-малко двадесет практикуващи Фалун Гонг провели тайна пресконференция в хотел в Пекин. Пресконференцията силно привлякла вниманието на медии от цял свят. Г-жа Дин Ян била една от основните организаторки. На 25 ноември 1999 г., тя била арестувана в гр. Гуанджоу. Г-жа Дин била задържана на много различни места включително Арестантския център на улица Джячяолъ в гр. Гуанджоу, провинция Гуандон; Арестантския център Шидзяджуан, гр. Шидзяджуан, провинция Хебей; Втория градски затвор в гр. Шидзяджуан; Затвора Тайхан в гр. Баодин и Градския затвор в гр. Чендъ, провинция Хебей. През юни 2000 г. г-жа Дин била осъдена на четири години затвор. Докато била затворена на различни места, полицията използвала различни методи да изтезава г-жа Дин, включително тежък насилствен труд, болезнено оковане и провисване с оковани ръце зад гърба. В Арестантския център Шидзяджуан г-жа Дин била сложена в желязна клетка с пирони подаващи се на три сантиметра от дървения под. Последното място където била задържана бил Градския затвор в гр. Чендъ. Надзирателите там я подложили на изтезанието “водна клетка” - тя била хвърлена гола и заключена в метална клетка със шипове от всички страни. Клетката била потопена в мръсна вода до равнището на нейния врат. Допълнително клетката била на тъмно място. Г-жа Фин починала през септември 2001 г. след изтърпяване на месеци на водното изтезание.

Чиу Джиян подложен на изтезанието “разтягане”

☞ Чиу Джиян, мъж, 35 годишен, жител на гр. Бенкси, провинция Ляонин

През октомври 1999 г., г-н Чиу Джиян бил арестуван и осъден на три години в Арестантския център Уейнин в гр. Бенкси, защото отишъл в Пекин да апелира за Фалун Гонг. В арестантския център той бил подложен на жесток побой. Надзирателите подложили г-н Чиу на метода на изтезание наречен “разтягане”, в който четирите крайника са изтегляни постепенно от тялото. То

причинява много силна болка и може да доведе до смърт. Обикновено никой не може да издържи на това жестоко изтезание дори един ден. Въпреки това надзирателите “разтягали” г-н Чиу в продължение на четири дни и нощи. Чак когато г-н Чиу бил на прага на смъртта надзирателите го пратили в болница. Когато бил изпратен в болницата, тялото му било силно деформирано от изтезанието. На 20 ноември 2000 г. г-н Чиу бил арестуван отново в гр. Шинчен, провинция Ляонин, докато бил на път за Пекин с цел да апелира. Той бил подложен на жесток побой в полицейското управление на гр. Шинчен. След като бил изпратен въкъщи той имал затруднение с уринирането, поради раните от изтезаването. Скоро след това започналда уринира и повръща кръв. Починал няколко дни по късно.

Ян Мей умира от насилствено хранене, докато я изтезават на “леглото на смъртта”

☞ Ян Мей, жена, 23 годишна, служителка на кредитната корпорация на село Шиаоуан, град Гуанжоу, провинция Хъбей

През юли 2001 г. г-жа Ян Мей била арестувана за разпространяване за литература на Фалун Гонг. Задържали я в Арестантски център 2 на град Гуанжоу. В центъра надзирателите неколкократно я изтезавали, за да я накарат да се откаже от Фалун Гонг. Оковали я към “леглото на смъртта” за един месец (“леглото на смъртта” е метален плот с белезници и окови за четирите крайници. Тъй като жертвата не може да движи нито една част тялото си, продължителното изтезание върху плота води до болезнена мускулна атрофия, често загуба на контрол върху пикочния мехур и червата. Поради това първо събличат жертвата и после я приковават към леглото. Така урината и изпражненията се стичат свободно на земята). В резултат г-жа Ян Мей изгубила контрол върху пикочния си мехур и червата. Краката ѝ били толкова подути, че се деформирали. Обелили се няколко пласта от кожата ѝ.

На 10 октомври 2001 г. г-жа Ян и други десет практикуващи Фалун Гонг започнали гладна стачка в знак на протест срещу нечовешките изтезания в арестантския център. Полицията наредила на един стар готвач без медицинско образование да храни насилствено практикуващите. В

носа на г-жа Ян държали тръба в продължение на много дни. През нея наливали смес от ледено студена солена вода, брашнена паста или разрежено мляко. Често пъти тръбата била вкарвана и издърпвана за причиняване на допълнителна болка. Това насилствено намушкване често води до вътрешни травми.

Г-жа Ян страдала ужасно от насилственото хранене. На 19 октомври след един или повече серии насилствено хранене тя изпаднала в кома и починала около 6 часа сутринта на 20 октомври 2001 г. Външният вид на тялото ѝ бил ужасяващ. Цялото ѝ тяло било подуто, като в най-лошо състояние били нейните крайници. Червени петна от краста покривали кожата на цялото ѝ тяло; на много места имала синини, включително и по гърдите. Аутопсията разкрила огромна гангрена в белите ѝ дробове със загнили остатъци от храна в тях, очевидно от насилственото хранене. Полицията уведомила семейството за смъртта късно следобед. Принудили ги да си мълчат и да не разгласяват случилото се. За да предотвратят разкриването на каквато и да е информация, полицията поставила майката под домашен арест и не ѝ позволявали никакви външни контакти. Цивилни полицаи наблюдавали къщата отблизо. На майката не позволили дори да види тялото на дъщеря си преди кремацията.

Кон Дей умира от изтезания и наказателно насилствено хранене

✍ Кон Дей, мъж, 38 годишен, служител в институцията за политически изследвания на окръжната комисия в Донли на град Харбин, провинция Хейлонджан.

Г-н Кон Дей бил изпратен в трудовия лагер Чанлиндзи заради протеста си срещу правителството за Фалун Гонг. В трудовия лагер го затворили за 7 дни в малка “желязна клетка”, която била 1,5 метра висока, 1,5 метра дълга и 1 метър широка. Сложили му белезници, които прикачили към върха на клетката. Не можел нито да стои изправен, нито да седне. Краката му се подули. След като го пуснали от клетката, дори не можел да стои прав. Въпреки това го принудили да извърша тежка работа. Г-н Кон започнал гладна стачка в знак на протест срещу незаконното си задържане и жестокото отношение. Тогава му сложили тръба в стомаха, която влизала през носа. Затворничес-

кият лекар Ма нарочно вкарвал и изкарвал тръбата, което предизвиквало невъобразима болка. След първото хранене, г-н Кон изхричнал кръв. Въпреки това Шъ Чанджин, заместник директорът на трудовия лагер, наредил второ. След него г-н Кон постоянно хричел кръв. На следващата сутрин изхвърлил половин леген с кръв и дишал трудно. Починал същия следобед. За да прикрие изтезанията един от служителите направил инжекция на г-н Кон и заявил, че е починал от сърдечен удар.

Мо Шуджин била умъртвена от Управление 610

✍ Мо Шуджин, жена, 64 годишна, пенсионирана служителка на автомобилната компания на град Чончин, провинция Съчуан

През май 2001 г. г-жа Мо била арестувана заради това, че практикува Фалун Гонг. Осъдили я на 2 години принудителен труд в женския трудов лагер на град Чончин. Надзирателите в лагера редовно я биели за това, че не иска да се откаже от Фалун Гонг. Принудили я да стои на парещото слънце и под проливния дъжд по няколко часа. Въпреки напредналата ѝ възраст я принуждавали да извършва тежък физически труд по 10-14 часа на ден. Г-жа Мо, която била здрава преди ареста, получила здравословни проблеми вследствие на тежкия труд и изтезанията. Започнала да хричи кръв след 50 дни престой в лагера. Надзирателите продължили да я изтезават: затворили я в “малка килия” и залепили устата ѝ с лепенка. Килията била много влажна и до нея не прониквала слънчева светлина. Нямамо легло и тоалетна. Жертвите трябвало да спят, уринират и отделят изпражнения на пода. Миризмата била толкова силна, че едва се дишало. Надзирателите оковали ръцете на г-жа Мо зад гърба и краката по такъв начин, че нито можела да се движи, нито да легне. В резултат на това г-жа Мо не можела да спи нощем. През деня полицаите подстрекавали затворниците да я бият. След месеци изтезания тя била близо до смъртта. По инициатива на местното Управление 610 я прехвърлили в болницата на компанията Чанган. Там жените надзиратели били облечени като медицински сестри по нареждане на управлението. На 30 октомври 2001 г. те инжекти-

рали на г-жа Мо вещество водещо до евтаназия и тя починала от смъртоносната инжекция.

Уан Хуачен изхвърлен от четвъртия етаж

☞ Уан Хуанчен, мъж, 32 годишен, служител на корпорация Джинхуа в град Хулудао, жител на град Джиндзоу, провинция Лиаонин

Г-н Уан Хуанчен бил арестуван в 4 часа следобед на 7 ноември 2000 г. за това, че практикува Фалун Гонг. Отвели го в отделението за политическа сигурност на полицейския участък на окръг Лианшан, град Хулудао, където го съблекли и го приковали с белезници за радиатора. Четирима полицаи го били с дървени пръчки, остени и други средства. Също така му нанесли удари с електрошокови палки. Изтезавали го повече от два часа, докато изгубил съзнание. Полели го със студена вода, за да го съживят. Когато дошъл в съзнание, продължили да го бият. След поредната серия побой полицаите го хвърлили през прозореца на четвъртия етаж. Г-н Уан изпаднал в кома. В това положение останал да лежи на земята в продължение на два часа и половина. Едва след това го закарали в спешното отделение на окръжната болница Лианшан. Там установили множество фрактури, много рани от ударите с електрошокови палки и следи от удари с тъпи предмети по цялото си тяло. Г-н Уан починал в болницата на 18 ноември 2000 г.

Майка и 8-месечни й син изтезавани до смърт в трудов лагер

☞ 1. Уан Лишуан, жена, 27 годишна, жител на село Нангоу, квартал Чишиасикюу в град Янтай, провинция Шандон.

2. Мен Хао, син на Уан Лишуан, на 8 месеца.

На 21 октомври 2000 г. на път за Пекин с цел участие в мирен протест срещу преследването на Фалун Гонг г-жа Уан и 8-месечният й син били арестувани и задържани в трудовия лагер Туанхъ в Пекин. На 7 ноември 2000 г. г-жа Уан и синът й били изтезавани до смърт в трудовия лагер. Семейството й получило известие за смъртта им и когато отишли в Пекин им показали замразените трупове на г-жа Уан и детето. Заключение на следователя било: вратът и ставите й били счупени, черепът й бил хлътнал, в кръста й имало забодена игла. Върху глезените на детето имало два мораво-сини белега. На главата му имало две

черно-сини петна и кръв в носа. За синините се предполага, че може да се дължат на оковане на краката на детето и повесването му надолу с главата.

Семейството на г-жа Уан също било подложено на преследване. Сестра й, Уан Лихуи, била изпратена в трудов лагер, защото практикувала Фалун Гонг в университета в Янтай. Брат й също бил изпратен в трудов лагер за практикуване на Фалун Гонг в индустриалния колеж в Джинан. Баща й, г-н Уан Гуихай, 53-годишен, бил арестуван през нощта на 2 ноември 2000 г. и изпратен в трудовия лагер Уенчун. Майка й, Ли Шиушиан, 51-годишна, била задържана няколко пъти за това, че протестираща срещу преследването на Фалун Гонг от правителството.

Изтезания

Повече от 50 години режимът на Китайската комунистическа партия се опитва да съкруши волята на хората и да ги принуди да му се подчинят чрез политическо преследване, изтезания и убийства. Ето защо китайската комунистическа партия беше така арогантна в началото на преследването на Фалун Гонг, твърдейки, че ще го съкруши за три месеца. Тъй като трите месеца се превърнаха в шест, шестте месеца в година, две години, три години, насилието срещу Фалун Гонг ескалира от жестокост в безумие.

Например в град Далиан са разположени три от най-ужасните лагери за изтезание на практикуващи Фалун Гонг: трудовия лагер Далиан, лагера за интернирани Яодзя и трудовия лагер Джоушуйдзъ. Там полицаите открито заявяват, че имат разрешение от китайския президент Цзян Цзъмин да пребивават практикуващите Фалун Гонг до смърт, и то абсолютно безнаказано. Те използват едни от най-жестоките методи за изтезание, със страховити наименования като: “адски капан”, “дъската на смъртта” и “разпъване на труп”. Също така са “изнесли” своя “опит” и “техники” за “трансформирани” на практикуващите Фалун Гонг в други градове. Дори организират “програми за размяна” на бригади за изтезания съвместно с други известни със своята жестокост трудови лагери като Масаня и Хейджуидзъ.

Случаи

☞ Лиу Айчин, жена, 25 годишна, служител на компанията за фосфатни торове Шоугуан, жител на квартал Сунджиаджи, град Шоугуан, провинция Шандон

На 4 юни 2001 г. г-жа Лиу Айчин била арестувана в село Маджия, квартал Сунджиаджи. Оставили я да стои на палещото слънце. Полицаите я сграбчили за раменете и ръцете, нанесли й удар в челото и я зашлевили неколнократно. В резултат на това тялото на г-жа Лиу се покрило със синини и челото, лицето и устните й се подули. Вечерта на 6 юни шестима пияни полицаи завлекли трима практикуващи Фалун Гонг, включително г-жа Лиу, в една стая и започнали да ги бият жестоко. Сграбчили ги за косите и ги налагали един по един в тялото или краката с железни пръти. Също

им нанесли удари с високоволтажни електрошокови палки. По време на изтезанието група полицаи удряли г-жа Лиу с кожени колани, “пръчки Били” (железни или оловни лостове, покрити с гума) и електрошокови палки. Когато припаднала от невероятната болка, полицаите я залели с леденостудена вода да я съживят и продължили с побоя. Това изтезание продължило няколко часа.

На следващия ден г-жа Лиу била близо до смъртта и я изпратили в болница. Медицински преглед установил, че са налице сериозни травми, включително хематурия, хипотензия и дехидратация. От подутите й крака били изпомпени множество кръвни съсиреци. Няколко дни покъсно хирургическият дренаж оставил две големи дупки в десния й крак. Една сутрин в болницата на г-жа Лиу насилствено инжектирали лекарство. Скоро след това изгубила съзнание. Когато се събудила около 4 часа следобед, забелязала, че й е направена пластична операция, за да се прикрият уврежданията по кожата на крака, причинени от изтезанията.

☞ Чи Чуншиа, жена, жител на град Мишан, провинция Хейлонджан

През нощта на 3 януари 2002 г. полицаи нахлули в дома на практикуващите Фалун Гонг г-жа Чи Чуншиа и г-н Шуе Янрон. Претърсили дома им без заповед за обиск. След като не успели да открият това, което търсели, те отведи двамата практикуващи и две-годишното им дете в отдела за политика и сигурност, където ги разпитвали през нощта. Полицаите нанесли жесток побой на г-жа Чи и г-н Шуе, за да изтръгнат от тях информация за други практикуващи Фалун Гонг. По време на разпита г-жа Чу била подложена на продължителен побой. Накрая я накарали да скочи от четвъртия етаж на сградата. Тя паднала на балкона на втория етаж. От удара изпаднала в кома. Въпреки това полицаите не й обърнали никакво внимание до следващия следобед, когато я изпратили в градската болница в Мишан. Тъй като била стояла на студа дълги часове, лицето, краката и ръцете й били замръзнали. Кръвоносните съдове на главата й били разкъсани. Лекарите трябвало да разрежат трахеята, за да може да диша. Членовете на семейството й били принудени да поемат всички медицински разходи. Съпругът й, г-н Шуе,

бил задържан в градския арестантски център на Мишан. Вследствие на това тяхното две-годишно дете било изпратено при брата на г-н Шуе и снахаму.

Удряне с 11 електрошокови палки едновременно

✉ Шие Юфън, мъж, 35 годишен, директор продажби в американска национална компания за полупроводници в Пекин

На 19 май 2000 г., три дни след като започнал гладна стачка в знак на протест срещу нечовешкото отношение в трудовия лагер Туанхъ, надзирателите го завързали за един стол и започнали да му нанасят удари с 11 електрошокови палки. Удряли го по краката, кръста, стомаха, врата, дланите и обратната страна на ръцете, темето, лицето, тила, ходилата и петите на краката. Електрошоковите палки разкъсали кожата на лицето му и ризата му се напоила с кръв. Изтезанията с електрошокови палки продължили през целия следобед. От ударите г-н Шие изгубил контрол върху червата си и цялото му тяло се подуло, набъбнало от пришки и загноило. Ръцете му били прекалено подути, за да ги сгъва. Сутринта на 22 юни 2000 г. надзирателите на лагера оковали ръцете на г-н Шие и отново му нанесли удари с електрошокови палки. Ръцете му се подули и китките му били тежко ранени. След това разкъсали един чаршаф и вързали ръцете и краката на г-н Шие. После пристегнали чаршафа, което му причинило допълнителна болка. Други надзиратели едновременно го удряли с електрошокови палки по краката, китките, врата и главата. По-късно един поедър надзирател издърпал г-н Шие навън и стъпил върху гърдите и главата на г-н Шие, притискайки го в калта. Надзирателите го изтезавали така целия ден. Вследствие на това гръдният кош на г-н Шие бил увреден толкова сериозно, че едва дишал. Лицето, носът и темето му били силно обгорени. Г-н Шие ходел трудно и не можел сам да става от леглото.

✉ Джао Мин, мъж, 30 годишен, дипломиран студент от департамента по компютърни науки в колежа Тринити в Дъблин, Ирландия.

На 21 юли 2000 г. след като отказал за спре да практикува Фалун Гонг, Цзян, ръководителят на втора бригада на трудовия лагер Туанхъ, инструк-

тирал няколко затворници да го изтезават. Затворниците го накарали да седне в леген и да наведе глава към краката си. После го натикали под едно легло. Тялото му подпирало таблата на леглото.

Докато заклещват практикуващите по този начин, надзирателите често ги бият с електрошокови палки, железни пръти, покрити с гума, и заострени пръчки. Обидите и побоите на практикуващите жени често са още по-брутални. Затворниците седнали върху леглото и го затиснали с таблата. След 20 минути изтезание няколко надзиратели издърпали г-н Джао и го били два часа. Краката му били черни, а коленете подути. В продължение на 5 дни не може да ходи до тоалетна нормално и две седмици не можел да ходи сам.

“Пробождане с игли” и “Премазване на пръстите”

✉ Тон Лиджун, мъж, служител на държавната 754 Мина за ядрената индустрия в Шинчен, град Джинжоу, провинция Ляонин

Г-н Тон Лиджун бил арестуван в края на юни 2001 г. и изпратен в арестантския център Джинжоу. Там му приложили метода “дръпване на входния звънец”. Мъчителите вдянали конец в няколко игли, изтеглили месо от гърба на г-н Тон и проболи кожата му с тях. Закачили чуканчета от зеленчуци на двата края на конците и ги издърпвали и вкарвали през цялата нощ. Проболи външната страна на бедрото с ръждиви пирони, извадени от прозореца. Дупките по краката му били 10 см дълбоки. Белезите от дупките личат и сега. Нанесли удари по долната част на единия му крак с дървени дъски, свалени от прозореца, което причинило подута ивица на крака му. Също така проболи върха на пениса му (пикочния отвор) с игли. След това, докато го биели, поливали студена вода върху пениса му. Пъхнали игли под ноктите му и смазали пръстите на краката му с дървени дъски.

Насилствено хранен с химикали

Пън Женхъ, мъж, район Канджин, град Хулан, провинция Хейлонджан

През 2001 г. г-н Пън Женхъ бил осъден на една година принудителен труд в лагер за протест срещу преследването на Фалун Гонг. Оковали го и го затворили в малка клетка за дълго време в трудовия лагер Чанлиндзъ. На 2 юли 2001 г. г-н Пън започнал гладна стачка заедно с други практикуващи Фалун Гонг. Тя продължила 53 дни. През това време той бил вързан на “железен стол” и насилствено хранен много пъти. Надзирателите пъхнали тръба в стомаха на г-н Пън през ноздрите. По този начин го хранили със зърнена каша с много висока концентрация на сол. Когато вкарвали тръбата, надзирателите умишлено я издърпвали и тикали обратно навътре, за да му причинят допълнителна болка. Понякога смесвали големи количества калиев хлорид с кашата, което предизвикало сериозни вътрешни изгаряния на гръдния кош. Г-н Пън изгубил съзнание от химикалите.

Вадене на зъби с цел насилствено хранене

1. Ян Шианфън, жена, жител на град Шаши, провинция Хъбей

2. Жу Джуин, жена, заместник директор на Съседската комисия

През март 2001 г. полицията в град Шаши арестувала г-жа Ян Шианфън в дома ѝ. Без нужните процедури те задържали нея и още една практикуваща, г-жа Жу Джуин за девет дни. През това време им пречели да спят, насочвайки ярки лъчи в очите им. Карали ги да стоят на студа дълго време. Също така ги биели, докато те били принудени да седят на високи столове. Четирима полицаи неколkokратно нанесли побой на г-жа Ян, докато ѝ счупили ръката. Едва можела да я движи. Освен това ѝ слагали в очите червен пипер, разреден с вода. Пъхнали запалена цигара в носа, от което припаднала. Полицайте я завързали за дървен плот в поза “разпятие”. По време на изтезанието я тормозили и психически. Обиждали я и ѝ говорели неприлични неща. След девет дни задържане двете практикуващи били преместени в арестантския център Шаши. През ноември 2001 г. г-жа Ян и други практикуващи започнали гладна стачка с искане за безусловно освобождаване и възстановяване на личната им свобода. Полицайте използвали клещи, за да извадят три зъба от долната челюст на г-жа Ян – така продължили да я изтезават и можели да я хранят насил-

ствено с тръба, вкарана в хранопровода. По време на процедурата изтекла толкова много кръв, че целите ѝ дрехи били покрити с петна.

Насилие срещу жени

По отношение на изтезанията жените не само не са щадени заради своята уязвимост, напротив – тяхната слабост се използва безмилостно в репресиите срещу практикуващите Фалун Гонг.

Международната общественост отдавна е признала, че жените и майките-кърмачки са особено уязвими, и е приела декларации, конвенции и е взела различни мерки за защитата им от различни форми на насилие. Защитата на правата на жените със всички средства е застъпена във всички международни документи по правата на човека, от приемането на Всеобщата декларация за правата на човека през 1948 г. В този смисъл употребата на насилие спрямо жените от страна на правителството е абсолютно забранено.

Като постоянен член на Съвета за сигурност на ООН, Китай е обвързан с декларациите и конвенциите приети от общото събрание на ООН. Законите и кодексите на правителството на Народна Република Китай забраняват изтезаването и сексуалното насилие върху жените затворници, както и забраняват хвърлянето в затвора на майки-кърмачки. Въпреки това насилието върху жени се използва системно при преследване на дисиденти и религиозни активисти. Тази практика на китайското правителство отдавна е осъдена от международните правозащитни организации.

В преследването на Фалун Гонг китайското правителство стига до крайност по отношение на повсеместната употреба на насилие спрямо жените, така и по отношение на безпрецедентната му жестокост. Бруталността в отношението към жените е толкова необуздана, че на съвсем малка част от арестуваните практикуващи Фалун Гонг е било спестено унижението да бъдат съблечени голи (понякога продължително), подложени на сексуален тормоз и да бъдат удряни по гърдите и гениталиите. В по-тежки случаи на практикуващите жени са били поставяни електрошокови палки и твърди четки във вагината или са били събличани и хвърляни в килиите на престъпници мъже.

Китайските закони и кодекси изрично забраняват хвърлянето в затвора на бременни жени.

Въпреки това при наличието на инструкциите на централното ръководство, а именно, че “когато става въпрос за Фалун Гонг, няма прекалени мерки”, китайската полиция не само редовно затваря бременни жени, практикуващи Фалун Гонг, но също използва бременността им, за да ги кара да избират между нероденото си дете и практикуването на Фалун Гонг.

Случаи

Служител на Пекинската полиция бил и изнасили практикуваща Фалун Гонг на публично място

На 14 май 2001 г. след 9 часа вечерта практикуваща Фалун Гонг поставяла постери по канала между град Дабяею и Йонганли в окръг Чаонин. Цивилен полицаи, който патрулирал наоколо, я спрял. Грубо я опипал под предлог, че я претърсва. Тя се опитала да се отскубне от него и побягнала по улицата. Той я подгонил с велосипеда си и я ударил няколко пъти с гумена палка. Заплашил я с думите: “Моят началник каза да не изпускам нито един практикуващ Фалун Гонг. Или ще те убия и изхвърля тялото ти в канала или ще те отведа в полицейския участък.” Тя се опитала да избяга, но не успяла. Полицаят я бил повече от час. По това време се събрали повече от десет души да гледат. Той им изкрещял: “Тя практикува Фалун Гонг и е контра-революционерка. Ако я убия, никой няма да ме накаже”. Всички минавачи бързо се разотишли. Два от предните й зъби били избити от побоя. Свирепият полицаи нанесъл много удари по главата на практикуващата и цялото й тяло било подуто и посинено.

След това я ударил с все сила по дясното ухо и слепоочие, вследствие на което изгубила съзнание. Той я влачил до моста, където й разкъсал панталоните. Изнасил я. След това вкарал със сила палката във вагината и седнал отгоре й. Когато дошла в съзнание, изкрещяла колкото й глас държи, а полицаят се качил на велосипеда си и заминал.

През юни 2000 г. 18 практикуващи Фалун Гонг жени били съблечени голи и хвърлени в затворническите килии на престъпници мъже, поощрени да ги изнасят и гаврят с тях. Практикуващи-

те били принудени да стоят голи пред видео монитори като унижение по време на разпита – всичко това с цел да се откажат от Фалун Гонг.

☞ Ли Шулан, 46, от окръг Йонхон, град Джиямуси, провинция Хейлонджан

На 30 ноември 2000 г. г-жа Шулан била арестувана и жестоко изтезавана в клона Хайдан на Пекинското полицейско бюро. Полицаяте я съблекли, оставяйки я по бельо и я затворили в килия. Полицай с фамилно име Ли наредил на престъпниците-затворници да я бият. Те ѝ скубели косата; удряли главата ѝ в стената, оставяйки синини по нея. Също така пъхали чорапи в устата на г-жа Ли и я душили с хавлиена кърпа, докато не изгубила съзнание. След това я поляли със студена вода, за да я съживят и продължат изтезанията. Пробили клепачите, лицето, гърдите и гръдния кош с химикалка. Това причинило кръвене на лицето и тялото и не можела да отваря устата и очите си. След изтезанията главата и краката на г-жа Ли се подули и не можела да сгъва ръцете и краката си. Цялото ѝ тяло било покрито с черни и сини петна. Въпреки състоянието ѝ полицаяте продължили да я изтезават, нанасяйки ѝ удари с електрошокови палки по цялото тяло. В знак на протест г-жа Ли започнала гладна стачка. На тринадесетия ден я осъдили на 3 години принудителен труд. Отоците в очите на г-жа Ли не спаднали цял месец, а синините по тялото ѝ личали 6 месеца след изтезанията. Г-жа Ли страдала от вагинално кръвене и едната половина от тялото ѝ била парализирана за една година. Когато я освободили в края на годината, все още не можела да върви нормално.

Изтезания с психиатрични средства

Съдебната психиатрия срещу религиозни и политически дисиденти е категорично забранена от международните стандарти на правната и медицинска етика. Разобличаването на злоупотребите с психиатрични средства за политически цели в бившия Съветски съюз се беше превърнал в главен проблем с правата на човешка. Той доведе до принудителното оттегляне на съветските психиатри и невропатолози от Световната психиатрична организация.

Подобна наказуема употреба на психиатрията съществува в Китай, но не привлича вниманието така, както това стана със Съветския съюз. Една от причините е, че докато китайските власти по правило изтезават дисидентите в специални психиатрични болници, подобна информация трудно стига до международната общественост.

От юли 1999 г. насам практикуващите Фалун Гонг, в условията на огромен риск за живота си, изпращат подробни доклади за хвърлените в затвора и подложени на жестоко насилие в психиатрични болници практикуващи Фалун Гонг. Тези доклади изобличават системното използване на психиатрични средства за извършване на деспотични репресии. Злоупотребите далеч превишават по обхват и сериозност тези в бившия Съветски съюз.

Освен че превръща заведения за душевно болни в същински центрове за промиване на съзнанието и лагери за изтезания, където принуждават практикуващите Фалун Гонг да се отрекат от убежденията си, китайският режим се стреми да припише на практикуващите трагедии, причинени от самия него. Има значителен брой доклади как безсърдечни полицаи и “лекари” крещат на практикуващите: “Ще ви накараме да полудеете, да се самоубиете и ще обявим смъртта ви като случай на полудяване от практикуването на Фалун Гонг”.

Даниел Б. Боренщайн, Президент на Американската Психиатрична Асоциация, в писмо до Ню Йорк Таймс, публикувано на 27 март 2001 г., заявява: “Комисията за употреба и злоупотреба с психиатрични средства на Световната психиат-

рична организация действа твърде мудро въпреки сериозните обвинения във връзка със затварянето на членове на Фалун Гонг, лидери на профсъюзи и студентски организации в психиатрични болници, и които са класифицирани като “политически манияци” и подложени на шокова терапия и “лечение” с психотропни вещества”.

Случаи

Заместник-директор на училище умира от свръхдоза психотропни лекарства

✉ Лу Хонфън, жена, 37, заместник-директор на начално училище 1, град Линуу, автономен регион Ниншиа Хуи

През март 2000 г. Бюрото по образование в град Линуу отстранява г-жа Лу Хонфън, защото е подписала писмо за протест и апел за спиране на преследването на практикуващите Фалун Гонг. На 7 юни 2000 г. властите и нейният съпруг я отвеждат в психиатрична болница, където я връзват на легло и насилствено ѝ инжектират огромни количества лекарства. За да я накарат да се откаже от Фалун Гонг, ѝ дават 8 пъти по-големи дози от нормалните. След 50 дни изтезания в болницата тя отслабва, лекарствата унищожават централната и нервна система. През юли 2000 г. я изпращат у дома, но съпругът ѝ продължава да ѝ дава големи количества лекарства, които напълно увреждат нервната ѝ система. На 6 септември 2000 г. тя умира вследствие на психиатричното лечение.

Практикуващи жени упоени и подложени на физически тормоз в психиатрични болници

✉ 1. Жан Циухуа, жена, жител на провинция Шандон

2. Ма Яншин, жена, 52, жител на село Джинджа, окръг Аншун, град Уейфан, провинция Шандон

Местонахождение: трета секция на Трета Народна Болница на град Уейфан, провинция Шандон

На 25 април 2000 г. г-жа Жан Циухуа е арестувана от полицията и задържана в Трета Народна Болница на град Уейфан (психиатрична болница) само защото е участвала в мирен протест пред правителството за спиране на преследването на Фалун Гонг. Три дни по-късно г-жа Ма Яншин е задържана в болницата по същата причина.

Г-жа Жан и г-жа Ма започнали гладна стачка в знак на протест срещу незаконното си задържане.

В резултат на това те били вързани за легло и насилствено хранени с тръба в носа. Г-жа Ма била хранена по този начин четири пъти, а г-жа Жан – три пъти. Държали ги вързани непрекъснато. Не им позволявали да използват тоалетната, така, че били принудени да лежат на изцапаните си легла. Здравето на г-жа Ма се влошило драстично поради това, че била принудена да взема най-малко 20 таблетки на ден по време на 18-дневната си хоспитализация. В резултат на това тя не можела да координира ръцете и краката си; езикът ѝ бил твърд и сух. Трудно ѝ било да отваря очи, и паметта ѝ силно отслабнала.

Същото се случило и с г-жа Жан. Ръцете и краката ѝ треперели, пулсът ѝ бил силно ускорен. Езикът ѝ бил твърд и сух и не можела да координира крайниците си. Виело ѝ се свят и паметта ѝ отслабнала. Вследствие на погълнатите лекарства ѝ било трудно да седи или стои права. Често се будела нощем и имала ужасно главоболие. Когато се оплакала на лекарите, те просто ѝ дали още лекарства. Г-жа Жан била задържана в психиатричната болница 36 дни.

Внучката на известния китайски художник Чи Байшъ изтезавана в психиатрична болница

✉ Чи Биншу, жена, 60, жител на Пекин

Местонахождение: психиатрична болница Далиушу, град Дабяо, окръг Чаоян, Пекин

Г-жа Чи Биншу е внучката на известния китайски художник Чи Байшъ. Самата г-жа Чи Биншу е прочута художничка. На 25 април 1999 г. г-жа Биншу отишла в Жонанхай (местонахождението на китайското правителство), за да участва в мирния протест за получаване на официално разрешение за практикуването на Фалун Гонг. След 20 юли 1999 г. полицията я затваря в психиатричната болница Далиушу само заради участието ѝ в протеста. Тя е незаконно държана там над година. Въпреки, че била здрава преди ареста, лекарите в болницата започнали да я изтезават, инжектирайки я насилствено с лекарства. Също така твърдели, че няма да я освободят, докато не се откаже от Фалун Гонг. Преди да я затворят, изглеждала като 40-годишна жена. По време на незаконния си престой г-жа Чи била изтезавана до такава степен, че косата от двете страни на

главата ѝ напълно побеляла, ръцете ѝ треперели постоянно и ѝ било изключително трудно да рисува.

Тан Гуихуа задържана и изтезавана в психиатрична болница

✉ Тан Гуихуа, жена, 42, служителка на Трета Обувна Фабрика в град Дзиаожоу, провинция Шандон

Местонахождение: Градска психиатрична Болница в Дзиаожоу, ул. Янжоу, провинция Шандон

На 12 септември 1999 г. заради това, че практикува Фалун Гонг, няколко нейни колеги нахлули в дома ѝ и я завели в градската психиатрична болница в Дзиаожоу. Още при пристигането и ѝ инжектирали лекарство. Само след няколко секунди ѝ прилошало и сърцето ѝ започнало да бие силно. Всеки ден медицинска сестра ѝ прилагала шокови удари с електрически игли. Г-жа Тан получила такива удари в продължение на седем процедури. Също така била я принуждавали да взема лекарства и я инжектирали три пъти на ден. Медицинската сестра изпробвала върху нея инжекция, чийто ефект по нейните думи щял да продължи повече от месец. След тази инжекция менструацията на г-жа Тан спряла. Била неспособна да помръдва очи и реакциите силно се забавили. След няколко дни прибавили друго лекарство към инжекциите. В резултат на това започнала да трепери неистово и дори не можела да държи купичката за хранене. Така я изтезавали в продължение на 20 дни. Когато най-после позволили на семейството да я прибере, г-жа Тан била силно неориентирана и страдала от загуба на паметта. Също така зрението ѝ било замъглено и цялото ѝ тяло било подпухнало. Погледът ѝ бил празен; говорът и реакциите ѝ били силно забавени.

Психиатрични изтезания превръщат бивша медицинска сестра в душевноболна

✉ 1. Хъ Шиангу, жена, 39, медицинска сестра в здравния център за жени и деца в град Чанша, провинция Хунан

2. Жан Шиаомей, жена, медицинска сестра в здравния център за жени и деца в град Чанша, провинция Хунан

Местонахождение: психиатрична болница Хунан, ул. Чилин, град Чанша, провинция Хунан

На 1 януари 2000 г. властите принудително отвели г-жа Хъ Шиангу и г-жа Жан Шиаомей психиатрична болница Хунан в град Чанша, защото

двете отишли в Пекин да апелират пред правителството за спиране преследването на Фалун Гонг. Докато били в психиатричната болница, били принуждавани да поглъщат свръхдоза лекарства за хора страдащи от психоза. В резултат на това се проявили редица физически и психически симптоми. Също така жените били инжектирани с флуоро-хидроксиперидин – психотропно вещество, използвано единствено при лечението на шизофреници. Те били физически и психически изтезавани повече от два месеца.

На 9 август 2000 г. г-жа била затворена в психиатричната болница Хунан за втори път заради притежание на книги на Фалун Гонг. Инжектирали й двойна доза флуоро-хидроксиперидин в допълнение към всекидневните свръхдоза лекарства за пациенти, страдащи от психоза. Ефектът от флуоро-хидроксиперидина били наистина драматични. Половин час след неговото прилагане г-жа Хъ получила болки в гръдната област подобни на тези при сърдечен удар. Когато лекарството достигнало централната нервна система, се развили дистония и дискинезия, съпроводени с ритмични механични движения на езика, лицето, устата, челюстта и крайниците. Зрението й било замъглено. Изчезнало желанието й да комуникира и й коствало огромни усилия дори да отвори уста. Проявили се и множество други изключително сериозни ефекти като емоционална нестабилност, неспокойствие, безсъние, раздразнителност, тревожност, депресия, летаргия, обърканост, главоболие и световъртеж. През ноември 2000 г. г-жа Хъ вече не изглеждала нормално. Напротив, все едно била изпаднала в кататонен ступор. В очите й липсвал живот, лицето й било безизразно. Била прегърбена, стояла с ръце пред корема. Не отговаряла, когато й говорели и едва формирала изречение, когато й задавали въпрос, макар и бавно.

Д-р Чу изтезавана в продължение на шест месеца в психиатрична болница

☞ 1. Чу Янан, жена, 46, лекар в клиника Роншида в град Хъфей, провинция Анхуй

2. Трима други практикуващи Фалун Гонг: Цао Пин, Жу Вейфу и Лин Гуиюан от град Хъфей, провинция Анхуй

Местонахождение: народна болница 4 (психиатрична болница), ул. "Жълта планина" 316, град Хъфей, провинция Анхуй

Д-р Чу Янан отишла в Пекин, за да апелира за спиране на преследването на Фалун Гонг. Арестували я и насилствено задържали в народна болница 4 (психиатрична болница). Лекарите я затворили с 40-50 душевно-болни пациенти. Тъй като д-р Чу отказала поставянето на интравенозна система, я вързали на едно легло и я боли с игли повече от 10 пъти. Инжектирали й седативи и я измъчвали до среднощ. В протест на това нечовешко отношение д-р Чу започнала гладна стачка на втория ден и поискала да я освободят. Оттогава я хранили насилствено два пъти дневно с тръба в нос. След инжектиране на парализиращи лекарства повече от 10 дни, я насилили да взема лекарства за психиатричноболни пациенти два пъти на ден. Веднъж, когато я видели да прави упражненията на Фалун Гонг, бързо я вързали на леглото и от този ден нататък удвоили дозата. Дългосрочните ефекти от инжекциите били пагубни. Д-р Чу станала ленива, движенията й били забавени, ръцете й треперели и погледът й се замъглил. По цял ден й се спяло. Един ден, когато отишла до тоалетната, изведнъж й се завил свят и се строполила на земята. Заради токсичния ефект на лекарствата цялото й тяло било отекло и подпухнало. Талията й нараснала от 27 на 35 инча. Не я освободили до 22 ноември 2000 г. В крайна сметка била затворена шест месеца и шест дни. Останалите практикуващи Фалун Гонг, държани в същата психиатрична болница са: Цао Пин, Жу Вейфу и Лин Гуиюан. Те също били подложени на подобни изтезания.

Робство

Търговията с роби в Африка, концентрационните лагери на Хитлер и лагерите Гулаг в Съветския съюз, взети заедно, могат да се мерят със системата лаогай – система за “обучение и превъзпитаване чрез насилствен труд”. Тази порочна система е най-широко използваният способ в преследването на Фалун Гонг от китайското правителство.

Съществува значително количество информация за системата лаогай в Китай. Изследвания, проведени от правозащитни активисти и западни учени сочат, че при 1200 трудови лагери със затворници с дългогодишни присъди и десетки хиляди лагери за интернирани със задържани за кратък период хора, огромната над съдебна система лаогай е заробила от 16 до 20 милиона китайски граждани за производство на стоки за международния пазар при ужасяващи условия.

Стотици хиляди практикуващи Фалун Гонг са задържани в трудови лагери и лагери за интернирани от началото на репресиите срещу практиката. Абсолютната жестокост в китайската система лаогай, разкрита от практикуващите Фалун Гонг в Китай, не подлежи на традиционно описание. Системата лаогай е машина за геноцид. Болшинството смъртни случаи на практикуващи Фалун Гонг са в трудови лагери и лагери за интернирани. В трудовия лагер Масаня надзирателите открито заявяват на практикуващите: “Това е адът на земята”. След инструкцията на централното правителство: “Никоя мярка не е прекалено крайна, когато става въпрос за Фалун Гонг”, видовете изтезания не могат да бъдат понесени от нормалното човешко съзнание, а болката, на която е подложена жертвата, може да се ограничи само с нейната смърт.

Системата лаогай е машина за корпоративен фашизъм. Без значение какъв е произходът на робите, те са принудени да работят до предела на своите сили; без значение дали са болни, осакатени от побоя, или отслабнали от непоносимите условия. В трудовите лагери и лагери за интернирани няма каквито и да било условия за живот, тъй като всяко подобрене би намалило печалбата. Затворниците са третирани като предмети, от

които се изтръгва максимално количество труд; които са освобождавани полумъртви и заменени с нови.

За съжаление системата лаогай се подхранва отчасти от западни предприемачи и корпорации без тяхно знание. На хартия вносът на продукти на принудителен труд е незаконен в западните страни. На практика, обаче, няма нищо, което да принуди китайското правителство да разкрие съществуването на насилствен труд и износа на продуктите от този труд. Има много случаи с китайски практикуващи Фалун Гонг, които са поданици на западни държави, и все пак са задържани и принуждавани да произвеждат стоки за износ, когато се върнат в Китай. Често когато западни журналисти приканват Китай да потвърди подобни инциденти се получават положителни отговори от китайските лагери за интернирани!

Случаи

☞ Чен Дзифу, мъж, 44, учител в Политехническото училище в град Далиан, провинция Лионин

Местонахождение: трудовият лагер Далиан, град Далиан, провинция Лионин

Г-н Чен Дзифу бил осъден на принудителен труд в лагера Далиан през октомври 1999 г. заради апелиране към правителството за спиране на репресиите срещу практикуващите Фалун Гонг. В трудовия лагер г-н Чен бил принуден да мести с голи ръце горещи тухли от пещта. Работата била доста трудоемка – г-н Чен трябвало да се навежда около 10 000 пъти на ден без почивки. Той отслабнал видимо от тежката работа, в тоалетната му чиния се появила кръв и дори не можел да стои прав. Въпреки това бил принуждаван да продължи да я върши. През септември 2000 г. г-н Чен бил толкова отслабнал, че го преместили в центъра за обучение Далиан.

След няколко месеца го върнали в трудовия лагер. Този път го затворили в малка килия, висока 4 фута, пригодена само за един човек. Ръцете му били приковани за тавана на килията. Когато задремел, цялото тегло на тялото му се съсредоточавало върху китките. На 1 юли 2001 г. през нощта г-н Чен починал от продължителните изтезания и отвратителните условия на труд.

Принудени да работят извънредно дълго време, за да произведат стоки за износ

Практикуващите Фалун Гонг г-жа Лиу Фънмей, г-жа Суи Янин, г-жа Шие Баофън, г-жа Дон Гуишиа, г-жа Дзян Уей, сестрите Шу, г-жа Ли Пин, г-жа Ли Йиншуан, г-жа Ли Зъмей, г-жа Бай Шужен са били незаконно затворени в трудовия лагер Масаня заради репресиите на централното правителство срещу практикуващите Фалун Гонг. Някои от тях вече са излежали своите присъди, но въпреки това властите отказвали да ги освободят заради отказа им да спрат да практикуват Фалун Гонг. Практикуващите били принудени да работят от 6 часа сутринта до 12 през нощта – правели дрехи, ръкоделия и бродерии за износ. Нямали почивки, почивни дни и заплати. Понякога ги принуждавали да работят по 36 часа без прекъсване. От 7 март 2000 г. започнали да работят върху нова партида стоки, които трябвало незабавно да бъдат транспортирани в чужбина, тъй като клиентът чакал поръчката. На 11 март 2000 г. ги уведомили, че трябва да работят извънредно. Работили без прекъсване от 6,30 сутринта на 11 март до 16,00 часа на 12 март (общо 33,5 часа). Въпреки това на 12 март още не били приключили. За да ги накажат, надзирателите не им позволили да обядват. Освен това ги удряли с електрошокови палки.

Изтезаван и принуден да работи по 15 часа на ден

☞ Дин Дефу, мъж, 41, роден на 26 ноември 1960 г., шофьор във Втора градска източна електрическа компания, град Далиан, провинция Лиаонин

Г-н Дин Дефу бил арестуван на 7 юли 2000 г. за това, че отказал да спре да практикува Фалун Гонг. Полицаят Ли Хай го отвел в арестантския център Яоджия (също известен като арестантски център Далиан). На 4 август 2000 г. г-н Дин бил прехвърлен в трудовия лагер Далиан. Преди да го арестуват, г-н Дин бил здрав и не боледувал от никакви болести. Въпреки това вследствие липсата на хигиенни условия в трудовия лагер (там няма разделение между здрави и инфекциозно-болни затворници), г-н Дин заболял от краста и цялото му тяло се покрило срани. Понякога не му позволявали да се къпе по цял месец и да пие вода по цял ден. Без да се погрижат за здравното

състояние на г-н Дин, полицаите го принудили да завива медни гайки на електронно оборудване от 10 до 15 часа дневно. Когато не можел да изпълни голяма поръчка, го биели и не му позволявали да спи. За известен период от време би принуден да работи от 15 до 20 часа дневно – от 5,30 сутринта до 11 часа вечерта. Сглобявал химикалки, на които пишело “Произведено в Корея”.

През ноември 2000 г. цялото тяло на г-н Дин било покрито с гноящи рани, включително и гениталиите. Въпреки това продължавал да извършва тежък труд – вдигане на 500-600 чували с боб на ден, всеки с тегло 50 кг. Усилната работа допълнително разтваряла раните, оставяйки петна върху бельото му. Г-н Дин страдал от непоносими болки и не можел да спи нощем. Началниците на арестантския център Яоджия Далиан и на трудовия лагер често му казвали, че ако се откаже да практикува Фалун Гонг, няма да страда повече.

Принудена да произвежда чехли за износ за Япония

☞ Хуан Мин, жена, 39, град Харбин, провинция Хейлонджан

Г-жа Хуан Мин била изпратена в трудовия лагер Уаня и принудена да извършва тежък труд – изработка на чехли износ за Япония. Лепилото, което използвала, съдържало токсини и от него г-жа Мин поучила сърбежи по ръцете и лицето. Тя и другите практикуващи трябвало да работят всеки ден от 5 часа сутринта до 9 вечерта. Давали им само няколко минути да се нахранят и използват тоалетната – никакви други почивки. Понякога дори ги принуждавали да продължат да работят и нощна смяна. Мястото за спане не било повече от 18 см. широко и нямало достатъчно място, за да си опънат краката. Трябвало да спят обърнати на една страна, не им позволявали да се обръщат докато спят, също и да ползват тоалетна през нощта. Чорапите се перяли два пъти месечно. Не им позволявали да ходят до тоалетна или да пият вода без позволение. Работели без да получават заплата, но ги карали да подпишат фалшиви документи, че им е платено.

☞ Окръжен арестантски център Дзянбей

Местонахождение: окръжният арестантски център Дзянбей е разположен в град Чончин, провинция Съчуан.

Практикуващите Фалун Гонг са принудени да стъват картонени кутии за лекарства. На кутиите пише: “лекарство за треска и главоболие”, “произведено във фармацевтична компания Яою”. Натовареността на “работника” се повишавала с усъвършенстването на неговите умения, с 500 кутии през първия ден, 1000 през втория, 1500 на третия ден, 2000 на четвъртия и с 3000 на петия. Тези, които не успявали да се справят, били лишавани от сън, докато не изпълнят квотата. Който направел грешка, бил принуждаван да изяде дефектната кутия.

Репресии срещу семейства

С цел да заблуди световната общественост, китайското правителство фабрикува истории за разбити семейства и смъртни случаи заради практикуването на Фалун Гонг. Нищо не може да бъде по-далеч от истината. Официалният архив на 53-ата сесия на Подкомисията за насърчаване и защита на правата на човека към ООН отбелязва изявление на неправителствената организация към ООН, Международно Образователно Развитие: “В нашето разследване за всички смъртни случаи са отговорни китайските власти; семейства са разбивани защото техни членове са убити от режима; хората са унищожавани не от Фалун Гонг, а от нечовешки изтезания, затваряне в психиатрични болници, непосилен труд в трудови лагери и други подобни практики.”

При 70 милиона практикуващи Фалун Гонг в Китай, преследването на Фалун Гонг е безспорно най-голямото нарушение на правата на човека в човешката история. Милиони семейства са разделени заради принудителните разводи, наложени от правителството или задържането на някои от техните членовете в полицейски участъци, затвори или трудови лагери. Китайското правителство подлага на тормоз членове на семейства на практикуващи Фалун Гонг, с цел да окаже натиск върху тях и да се откажат от практиката: братя и сестри са уволнени от работа, възрастни са лишавани от пенсии, деца са гонени от училище. След това властите обвиняват практикуващите, че са били причината за тези нещастия.

С подкрепа от всички нива на правителството, полицията използва преследването на практикуващите Фалун Гонг, за да изнудва семействата им за пари. Някои полицаи открито карат хората да избират между извънредно висок откуп и живота на своите близки. Има случаи, в които полицаи искат сексуални услуги в замяна на живота. Много практикуващи Фалун Гонг са бити до смърт заради неудовлетвореността на алчните полицаи.

В условията на продължителни репресии все повече хора са изтезавани до смърт, а на мъчителите, изнудвачите и убийците е осигурена пълна законова безнаказаност. Все повече хора са при-

нудени да напуснат домовете си, за да избегнат сигурни изтезания и евентуална смърт.

Случаи

Уан Хонгйи, жена, жител на квартал Беима, град Лонкоу, провинция Шандон.

През февруари 2000 г. г-жа Уан била арестувана от полицаите от градския полицейски участък на град Лонкоу за това, че практикува Фалун Гонг. За да я унижат публично, я накарали да обикаля по улиците с белезници като затворник и после я пратили в център за арестанти. По време на задържането си я биели и поливали с леденостудена вода като форма на физическо наказание. Местните власти принудили съпруга ѝ да се разведе с нея. Съдът подготвил документите и одобрил развода без нейно знание.

Лиу Уенли, мъж, жител на село Чианлиу, квартал Минхуа, град Нангон, провинция Хъбей

Г-н Лиу Уенли отишъл в Пекин да протестира срещу преследването на Фалун Гонг. Бил арестуван и изпратен в центъра за арестанти в Пекин. По време на задържането го били и кракът му бил счупен вследствие на побоя. По-късно го върнали в град Нангон, провинция Хъней и задържали в арестантския център на града. Нанесли му многобройни удари с електрошокови палки. Полицаяте го съблекли и влачили по заснежената земя, оставяйки го да измръзне на студа в продължение на повече от 10 часа.

След като отказал да спре да практикува Фалун Гонг, г-н Лиу би осъден на 3 години принудителен труд и изпратен в град Хандан. Служител от градската управа на град Минхуа заплашил съпругата на г-н Лиу и десет-годишния им син с арест. След това запалили 40 акра с дървета, на които семейството разчитало, за да се отоплява. На семейството на г-н Лиу неколккратно били налагани глоби, а домът им претърсван. Друг служител карал съпругата на г-н Лиу да се разведе с него. На семейството съобщили, че е задържан в трудов лагер в град Хандан, но там не успели да го открият. Местонахождението на г-н Лиу е неизвестно.

Полицията гори 10-годишно момче с цигари

✍ *Шиао Хон, 10, и Шиао Руи, 12, жители на провинция Шандон*

През май 2000 г. двама млади практикуващи – Шиао Хон - 10-годишно момче и Шиао Руи - 12-годишно момиче отишли в Пекин заедно с майка си, за да апелират пред централното правителство срещу преследването на Фалун Гонг. На 7 май 2000 г. двете деца и майка им били арестувани и ескортирани до родния им град в провинция Шандон. Задържали ги в сградата на местната управа. Двете деца били бити и зашлевени неколккратно от полицаия Уан – служител на местната управа и шеф на местния полицейски участък. Той удрял Шиао Хон по бедрата с пръчка и го питал иска ли още да практикува Фалун Гонг. Шиао Хон отвърнал “да” и полицейският шеф продължил да го удря. Той изпозлвал фасове от цигари, за да гори ръцете на Шиао Хон. Въпреки силните крясъци на момчето от ужасната болка, полицаят не спрял да го изтезава. Двете деца били измъчвани през целия следобед.

Трагедията на семейство Дон

✍ *Жан Дон, неговата съпруга и детето му, граждани на Пекин*

Заради това, че г-н Жан Дон и съпругата му практикуват Фалун Гонг, тяхната собственост била конфискувана. Изгубили работата си вследствие на всекидневния тоемоз от полицията. На 6 ноември 2000 г., когато съпругата била бременна в седмия месец, г-н Жан бил арестуван отново и задържан за 1 месец. През февруари 2001 г., около термина на г-жа Жан полицията на град Жонуймен заплашила да арестува г-н Жан и жена му, ако не подпишат гаранция, че няма да практикуват Фалун Гонг. Съпрузите били принуден да напуснат дома си, за да избегнат по-нататъшно преследване. На 30април 2001 г. няколко полицаи нахлули в апартамента, нает от г-н Жан в Йиджуан в Развиващата се Зона Дашин в Пекин. По това време съпрузите, двумесечното им бебе и жената, която се грижела за детето си почивали. Вследствие на полицейското насилие г-н Жан и детегледачката паднали от прозореца на четвъртия етаж и били пострадали сериозно. Лявата част от тялото на г-н Жан се ударила първа в земята. Очите, ушите, ноздрите и устата му кървяли, при преглед в болница Тиантан се оказало, че има три

счупвания на лявата ръка с раздробени кости, фрактура на левия крак, на таза, и много кръв в коремната кухня. Червата му били силно увредени. Имал силно кръвотечение от раните. Наред с това получил увреждане на бъбреците. Гърбът на детегледачката пострадал при удара и тя моментално загубила съзнание. Имала и счупвания на краката. Впоследствие я изпратили обратно в родния ѝ град Санлангнан в провинция Хъбей.

След трагичния инцидент г-н Йу, директор на полицейския участък Чонуен в Пекин арестувал г-жа Жан, разделяйки я от съпруга ѝ. Опитал се да я принуди да се откаже от Фалун Гонг, макар, че в същия този момент имало сериозна опасност за живота на мъжа ѝ. Не я информирали за състоянието му. Тя не знаела, че са ампутирали лявата му ръка. Когато научила новината от роднини, ръката му вече била ампутирана. За пореден път служители на полицейския участък Йиджуан претършували дома им и откраднали техни лични вещи.

Репресиите срещу семейството на Дай Жижен

1. Чен Ченгъон, мъж, 35, жител на окръг Хайжу, град Гуанжоу, провинция Гуандон
2. Дай Жижен, жена, 38, съпруга на Чен Ченгъон
3. Чен Фаду, дъщеря на г-н Чен Ченгъон, 18 месеца
4. Чен Ченгян, по-голямата сестра на г-н Чен Ченгъон, 40
5. Чен Чаонен, баща на г-н Чен Ченгъон, 68
6. Дай Фууен, брат на Дай Жижен, 44

След юли 1999 г. г-н Чен Ченгъон неколккратно ходил в Пекин, за да апелира пред правителството за спиране репресиите срещу Фалун Гонг. Арестували го няколко пъти и в един от случаите му нанесли жестоки удари с електрошокови палки през ноември 2000 г. напуснал дома си, за да избегне по-нататъшни изтезания и посещаване на часове за промиване на съзнанието. През януари 2001 г. съпругата му, г-жа Дай Жижен заминала за Австралия. На 21 юли 2001 г., докато била там, научила, че съпругът ѝ е изтезаван до смърт. Тялото му било открито в изоставена хижа. Когато по-голямата му сестра, г-жа Чен Ченгян

отишла да разпознае тялото, открила, че то е полуразложено. Станало ясно, че е бил мъртъв от изветсно време, преди полицията да уведоми семейството му. Управление 610 и полицията на окръг Хайжу, град Гуанжоу отвлекли сестра му и я осъдили на 2 години принудителен труд в женския трудов лагер Чатоу Шиадао в град Гуанжоу.

Здравословното състояние на бащата на г-н Чен започнало за се влошава след като научил за смъртта на сина си и задържането на дъщеря си. Не можал да преживее мъката и починал през септември 2001 г.

Въпреки, че г-жа Дай изгубила съпруга си, снаха си и свекъра си, не й дават възможност да жалее. Тя живее сама с дъщеричката си в Австралия и е неспокойна за сигурността на своите близки, които полицията започнала да тормози след като историята със съпруга ѝ се разчула.

Насилие срещу чуждестранни граждани

На 20 ноември 2001 г., около 2 часа следобед, 36 практикуващи от Западна Европа, САЩ и други страни се събрали на площад Тянанмън. Те заемат позиция “лотос”, разгъват жълто знаме, на което пишеше: “Истина, Доброта, Търпение”, затворят очи и започват да правят едно от медитативните упражнения на Фалун Гонг. Само след секунди се стичат полицейски коли, обграждат групата и полицаите започват да натикват чужденците в тях.

Чуждите новинарски медии съобщиха, че полицията многократно е ритала и удряла поне един практикуващ. Тези 36 чужденци бяха първите от многото групи практикуващи Фалун Гонг, които отидоха в Пекин да правят упражненията на Фалун Гонг на площад Тянанмън. До днешна дата стотици практикуващи от Австралия, Белгия, Бразилия, Канада, Финландия, Франция, Германия, Япония, Корея, Полша, Сингапур, Швеция, Швейцария, Великобритания, САЩ и няколко други държави са били в Китай, за да проведат мирен апел към китайското правителство да спре убийствата на практикуващи Фалун Гонг.

Действията им са мирни и в пълно съответствие с основните права, упоменати в Универсалната Декларация за Правата на човека. Въпреки това всички тези практикуващи са били арестувани, малтретирани и насилствено депортирани от китайската полиция. Много от тях са бити, някои жестоко. Макар повечето чужденци са арестувани на площад Тянанмън, има и такива, които са похитени, докато вървят по улицата, някои дори са отвеждани от хотелските им стаи. По време на престоя си в ареста, не им е бил позволен контакт с техните семейства, правен представител, нито контакт с посолствата. Били са разпитвани, заплашвани и на повечето личните ценности са били откраднати от полицията. Когато цитирали международните стандарти за третиране на чужди граждани, китайските полицаи просто заявявали: “Това е Китай”.

Международната общественост едва ли е срещала страна, която да се отнася толкова нециви-

лизовано към такъв голям брой туристи и да нарушава така безразсъдно дипломатически двустранни съглашения с толкова много държави. Грубото отношение на китайската полиция към западни практикуващи единствено излага на показ лъжите на правителството на Китайската Народна Република, че полицията се въздържа от употреба на сила срещу местни практикуващи Фалун Гонг. Щом полицията няма скрупули да бие чужди граждани, за които знае, че ще бъдат депортирани до няколко часа, какво ли я кара да се въздържа спрямо китайски практикуващи Фалун Гонг, които може да арестува без ограничения?

Грубото отношение и физическите злоупотреби с чуждестранни практикуващи Фалун Гонг от китайската полиция изпраща достатъчно ясно послание на международната общественост: преследването на Фалун Гонг от китайското правителство не е само китайски проблем. Все повече хора по света практикуват Фалун Гонг и международната общественост не може вечно да пренебрегва репресиите на китайското правителство срещу Фалун Гонг.

Случаи

✉ Чун Лий, жена, 23, маркетингов консултант, жител на град Сан Хосе, САЩ

На 14 февруари 2002 г. г-жа Чун Лий и нейни приятели отивали към площад Тянанмън, когато ги спрели полицаи и претърсили чантите на нейните приятели. Тя просто стояла настрана и наблюдавала, когато един от полицаите изведнъж ѝ изкрещял нещо и я повалил на земята. Повече от десет цивилни полицаи я наобиколили и започнали да я бият. Ритали я с ботушите си. Един от полицаите стъпкал лицето ѝ, счупвайки очилата ѝ и я ударил през лицето, от което носът ѝ започнал да кърви. След това, без каквото и да е обяснение полицаите се опитали да я отведат. Когато г-жа Лий протестираше срещу безпричинния арест, те отново я повалили на земята и стъпили върху врата ѝ. Натикали лицето ѝ в нейния шал и го притискали докато почти напълно изгубила съзнание. Тогава започнали да я душат с шала, докато напъхвали другия му край дълбоко в гърлото ѝ. После я вдигнали и отнесли в близкия полицейски участък. Там я хвърлили на пода и

конфискували всичките ѝ вещи, включително паспорта. След това я качили в полицейска кола и я закарали до друг участък. Когато колата пристигнала, полицаите я издърпали за косата и я стоварили в приземния етаж. Четирима полицаи започнали да я ругаят и я разпитвали няколко часа. Един полицаи извил ръцете ѝ и я принудил да отговаря на въпросите. Отвели я в стая, където имало и други практикуващи Фалун Гонг. Те поискали преводачи да разговарят с посолствата на своите държави. Исканията им били отхвърлени. Когато запитали полицаите за законовата причина за техния арест, грубо им изкрещели: “Да мълчите!”

Г-жа Лий била задържана за повече от 24 часа и след това депортирана на 15 февруари. Докато чакала да я депортират, отново била бита, този път от високопоставен служител. Той я зашлевил през лицето толкова силно, че ушите ѝ изпищели и челюстта останала отворена и неподвижна. Полицаят продължил да я удря по лицето, блъснал я на земята и започнал да я ритва. Спрял само защото тя продължила да вика силно. Полицаят конфискувал нейните MP3 и компакт диск плейъри. Когато си ги поискала обратно, предупреждавайки го, че ще съобщи за кражбата на американското правителство, той просто отвърнал, че това е Китай (явно той също смятал, че в Китай е напълно нормално да бие невинна жена).

☞ Албърт Роман, мъж, 25, финансов консултант, жител на Лос Анжелес, САЩ

На 14 февруари 2002 г. г-н Роман отишъл на площад Тянанмън. Неговото желание било да помогне на хората да разберат, че Фалун Гонг е мирна практика, която не заслужава да бъде преследвана. На площад Тянанмън той извикал: “Фалун Гонг е добър” на китайски. Само след секунди към него се втурнал един полицаи, задърпал го в една полицейска кола и започнал да го удря и души. Той притиснал лицето му в една от седалките и го стиснал за врата, от което почти изгубил съзнание. После полицаят започнал да го налага по врата, ребрата и бъбреците. Когато колата пристигнала в центъра за арестанти, шофьорът се присъединил към побоя. Той сграбчил г-н Роман за косата и дори изскубал няколко кичура от нея, докато го изваждал от колата.

Г-н Роман бил отведен в една стая и разпитан от полицаи. Когато казал на полицаия, който водел разпита, че китайската конституция гарантира свобода на протест, на сдружаване и убеждение, полицаят най-безсрамно заявил: “Ние не следваме конституцията”.

☞ Андре Хуберт, мъж, жител на Льорак, Германия

На 14 февруари 2002 г. г-н Хуберт отишъл на площад Тянанмън, разгънал знаме с надпис “Фалун Дафа” заедно с други германски практикуващи и извикал: “Фалун Дафа е добър”. След около 10 секунди няколко полицаи скочили върху него и го повалили на земята. После го натикали в полицейска кола. Някои от полицаите седнали отгоре му, притискайки го към пода, а други го ритали и го удряли жестоко. Откарали го в център за арестанти, който се намирал близо до площад Тянанмън. Когато колата пристигнала, шофьорът се присъединил към побоя и му нанесъл няколко удара с лакът в главата и врата. След това го завлекли в центъра, при което обувките му се изхлузили и коланът му се счупил.

Г-н Хуберт и други западни практикуващи били отведени в “хотел” за арестанти близо до летището, където ги разпитали един по един. Г-н Хуберт настоял да разговаря със служители на германското посолство и отказал да отговаря на въпроси, докато молбата му не бъде изпълнена. Полицаите го заплашили с дълго задържане и отвели него и още петима, които отказвали да отговарят на въпроси в предградие на Пекин.

В арестантския център полицаите неколккратно заплашили г-н Хуберт и останалите петима, че ще ги осъдят на 5-годишен затвор. На практикуващите било обяснено, че международните закони и конвенциите не са в сила. Полицаите свалили дрехите им и започнали да ги унижават. Всичките ООН не важат в Китай. Шестимата били принудени да преминат физически прим лични вещи били незаконно задържани. Г-н Хуберт и други двама практикуващи Фалун Гонг – един от Швеция и един от Япония, били заключени в килия, по-малка от 15 кв.м., в която имало седем арестувани. Вместо легла имало 8 вдлъбнатини в пода. В дъното на килията имало мивка само със студена вода. В пода имало канал, който служел за тоалетна. В килията се носело зловонието на

Насилие срещу чуждестранни граждани

човешки екскременти и навсякъде било покрито с мръсотия. При осемте вдлъбнатини в стените останалите 10 арестанти трябвало да спят на една страна. Останалите затворници казали на г-н Хуберт, че това са най-добрите затворнически условия.

Г-н Хуберт и други практикуващи станали в карцера два дни. Не им позволявали да излизат навън и да вдишат чист въздух. На 18 февруари г-н Хуберт бил отведен на летището в Пекин и депортиран за Европа.

Приложение I

Списък на съдебните дела срещу Цзян Цзъмин и други висши китайски държавни служители, отговорни за геноцид и други нарушения на човешките права

Дело срещу Цзян Цзъмин за геноцид

На 18 октомври 2002 г. бе заведен класов съдебен процес от няколко отделни тължители в Окръжния съд на Северния район на щата Илиноис, Източно отделение, срещу Цзян Цзъмин и Управление 610. Обвинението беше предявено поверително и обвиняемите получиха призовки служебно чрез агенти по сигурността, посочени от съдилищата като подходящ заместител на лично връчване. Това стана 22 октомври 2002 г.

Искът е граждански и се цели компенсация и налагане на наказание за нанасяне на вреди и нарушение на международното и вътрешно право съгласно разпоредбите на Закона за нанесени вреди на чужди граждани (Alien Tort Claims Act (28 U.S.C. § 1350) и Закона за защита жертвите на насилие (106 Stat. 73 (1992)).

Тължителите са членове и представители на групата на практикуващите Фалун Гонг, които са живели преди в Китай или понастоящем пребивават в КНР и които са били подложени на изтезания, геноцид и други значими нарушения на човешките права като граждани на Китайската Народна Република, заедно с пряко потърпевшите от това членове на техните семейства. В групата на тължителите има граждани на САЩ или чужди граждани, пребиваващи в САЩ, които са били целенасочено, преднамерено подложени на дискриминация заради убежденията им във Фалун Гонг в съвместния им мирен апел срещу преследването на Фалун Гонг в Китай по време на посещенията на обвиняемия Цзян в Исландия през юни 2002 г.

Конкретни причини за повдигане на обвиненията са: изтезания, геноцид, право на живот, право на свобода и сигурност, защита от произволен арест и хвърляне в затвора, свобода на мисълта, съзнанието и религиозна принадлежност, сво-

бода на изказване на мнения без намеса и свобода на сдружаване. Нарушенията на по-горе изброените свободи и права на защита са заложили в обичайното международно право. Друга причина е конспирацията за нарушаване на човешките права в границите на юрисдикцията на САЩ.

Дело срещу Цзян Цзъмин и други двама висши държавни служители в Комисията на ООН

Граждани на 6 държави завеждат съдебен процес срещу китайски лидери в Организацията на Обединените Нации

На 21 октомври граждани и жители на Канада, САЩ, Франция, Австралия, Ирландия, Хонг Конг и Китай заедно заведоха дело срещу лидера на комунистическата партия Цзян Цзъмин и други двама висши китайски служители в Комисията срещу изтезанията на Организацията на Обединените Нации, Комисията за човешките права на Организацията на Обединените Нации и Международния криминален съд за подбуждане и извършване на репресии срещу Фалун Гонг.

Лицата, подали заявление за делото:

Елен Пти

Джейн Дай

Джен Цзън

Леви Брауди

Чу О-Мин

Зенон Долницкий

Дело заведено в САЩ срещу министри от КНР по обвинение в престъпно поведение

Министерството за държавна сигурност (МДС), Министерството за обществена сигурност (МОС) и Китайската Централна Телевизия (ССТV) са посочени като обвиняеми в съдебен процес, заведен в Окръжния съд на Вашингтон. В това дело те са в ролята на средства, използвани от Китайската Народна Република, съгласно Закона за имунитет на независими чужди държави, параграф 1608, който може да бъде открит в глава 97 на Закона на САЩ, озаглавен "Юридически имунитет на чужди държави".

Страните, предявили иск в това дело, практикуват Фалун Гонг и по-голяма част от тях са с китайски произход

Списък с исквете в това дело:

1. Първа причина – Корумпирани организации
2. Втора причина – немарливо наемане, задържане и ръководство;
3. Трета причина – нарушения на Закона за гражданските права от 1871 г.
4. Четвърта причина – гражданска конспирация
5. Пета причина – оказване на съдействие на заповеди “клонящи” към престъпно поведение в Окръг Колумбия, съгласно Закон 22 на Окръг Колумбия, параграф 3710.
6. Шеста причина – нарушаване неприкосновеността на тъжителите, заснемане, филмиране и подслушване телефоните на тъжителите, както и нарушение на различни държавни закони.
7. Седма причина – нарушаване неприкосновеността на Трейси Чао, дала показания в Конгреса на САЩ относно нарушенията на човешките права в КНР.
8. Осма причина – дискредитиране на редица местни изявени практикуващи Фалун Гонг и такива в градове на САЩ.
9. Девета причина – намеса в правото на Фалун Гонг да излъчва информация в границите на Вашингтон, Окръг Колумбия.
10. Десета причина – извършване на престъпления съгласно законите на Окръг Колумбия
11. Единадесета причина – поощряване и заплащане извършването на престъпления съгласно законите на Окръг Колумбия.

Дело срещу началника на Управление 610 Ли Ланчин във Франция

На 4 декември Уилям Бърдън и Жорж-Анри Ботие, адвокати по правата на човека, известни с делата си срещу чилийския диктатор Пиночет в

Белгия и Франция, заведоха дело за престъпление, включващи изтезания в съда на Ница, срещу Ли Ланчин. Китайският вицепремиер по това време беше на неофициално посещение във Франция. Тъжителите са четирима практикуващи Фалун Гонг, включително една гражданка на Франция. Обвинението се позовава на Конвенцията срещу изтезанията на ООН, подписана от Франция през 1984 г. и която позволява арест и съдебно производство срещу всеки, извършил изтезания. За пръв път в Европа срещу китайски лидер са предявени подобни обвинения.

През юни 1999 г. Ли Ланчин беше лично помолен от бившия партиен лидер Цзян Цзъмин да оглави Управление 610, пряко отговорно за масираните и жестоки репресии срещу Фалун Гонг. Оттогава заповедите, издадени от Управление 610, за които е отговорен Ли Ланчин, са довели до хиляди смъртни случаи, над 500 от които са документирани от международни правозащитни организации. Повече от 100 000 души са арестувани, незаконно изпратени в трудови лагери и често изтезавани. Хиляди са били подложени на лечение с увреждащи психиатрични средства и сексуален тормоз. Милиони хора са били тероризирани във всекидневния си живот: публично унижавани, уволнявани от работа, изхвърляни от домовете им или от училище, изнудвани, довеждани до принудителни разводи и аборти, принудени да напуснат домовете си, за да избегнат понататъшно преследване.

Тъжители по делото са:

Чен Жумей, китайка, която живее във Франция. Докато апелирала в Китай срещу преследването на Фалун Гонг през юли 2001 г., била арестувана, хвърлена в затвора и жестоко бита. Едната ѝ ръка била счупена и досега е осакатена.

Елен Пти, френска гражданка. Участвала в мирен протест на площад Тянанмън през ноември 2001 г. Арестувана и бита.

Жао Мин, китайски студент по компютърни науки в Колежа Тринити, Дъблин, задържан за повече от две години в различни лагери за принудителен труд и подложен на разнообразни физически и психически изтезания.

Уан Южи, китайка, изтезавана в Китай. Избягала в ОАЕ. Заплашвана с депортиране в Китай. Спасена от канадското правителство.

Дело срещу висшия държавен служител Джоу Йонкан за престъпления срещу човечеството в САЩ

Ню Йорк, 28 август 2001 г. Г-н Хайин Хъ, търговецът, заедно с адвокатката по човешките права Тери Марш и симпатизанти на Фалун Гонг от Ню Йорк, завеждат дело срещу високопоставения служител на комунистическата партия за престъпления срещу човечеството и репресиите и изтезанията, извършени от него срещу сестрата на г-н Хъ.

Обвинението е предявено от Хайин Хъ, 32 г., от Бостън, чиято сестра, учителка в начално училище в Китай, е била подложена на изтезания и други злоупотреби в полицейски участък в провинция Съчуан. Тя изчезнала през юни и оттогава никой не я е виждал. Семейството ѝ вярва, че е била екзекутирана.

Г-н Джоу Йонкан, генерален секретар на провинциалната комисия на китайската комунистическа партия в провинция Съчуан, е обвинен в извършване на сериозни нарушения на човешките права, включително изтезания, изчезване, неправомерно хвърляне в затвора и проява на жестоко нечовешко и унижително отношение.

Г-н Джоу е уведомен за обвинението по нарушаване на Закона за защита на жертвите на изтезание и Закона за искиове на чужди граждани за причинени вреди. Обвинението е предявено на 27 август в Районния съд на северния район на щата Илинойс.

Има данни, че обвиняемият, на когото призовката е връчена пред Център 911 в Чикаго, Илинойс, е действал в сътрудничество с комунистическата партия и високопоставени служители от управлението на провинция Съчуан, срещу практикуващи Фалун Гонг. Източници твърдят, че той е инициирал, контролирал и одобрявал използване на методи като убийство, изтезания и изчезване, за да сплашва и елиминира Фалун Гонг в своя район.

Адвокатката Тери Марш обобщава случая: “Предявяваме това обвинение, защото сме твърдо решени да спрем кампанията на насилие и омраза срещу Фалун Гонг в Китай чрез правната система на САЩ, която е подчинена на реда на закона и Закона на Нациите. Имаме намерение – независимо колко съдебни дела са нужни – да сложим край на преследването на Фалун Гонг в Китай.”

Дело срещу китайския чиновник Жао Жифей за масови арести и изтезания

Ню Йорк, 19 юли. Г-н Жао Жифей, Директор на Обществената Сигурност за провинция Хъбей в Китай, е обвинен в нарушение на Закона за защита на жертвите на изтезание и Закона за искиове на чужди граждани за нанесени вреди. Делото е заведено Окръжния съд на южния район на Ню Йорк. Някои от обвиненията са:

А. Убийство

Б. Изтезания

В. Друго жестоко, нехуманно или унижително отношение или наказание

Г. Престъпления срещу човечеството

Д. Неправомерно хвърляне в затвора

Г-н Жао също така изпълнява заместник началник на Управление 610 за провинция Хъбей – специално управление, създадено от централното правителство на Китай за провеждане на репресии срещу Фалун Гонг и други духовни практики.

Адвокатът по правата на човека Кери Р. Д'Арвино е съветник на практикуващите Фалун Гонг

Дело срещу кмета на Пекин Лиу Чи в САЩ

Сан Франциско, 8 февруари 2002 г. (Информационен Център на Фалун Дафа) – Лиу Чи, кмет на Пекин и президент на Пекиния Олимпийски Комитет, е обвиняем по дело, заведено в Окръжния съд заради сериозни нарушения на човешките права на китайски и чуждестранни практикуващи Фалун Гонг.

Обвиненията срещу кмета включват: “изтезания, нехуманно или унижително отношение, произволни арести, престъпления срещу човечество-

то и намеса в правата на свободата на убеждение и религиозна принадлежност.”

Центърът за Правосъдие и Търсене на Отговорност – организация, която представлява жертвите на изключително сериозни злоупотреби с човешките права, заведе гражданския иск в Окръжния съд на Сан Франциско в четвъртък следобед. Призовката бе връчена на г-н Лиу по-късно вечерта на международното летище на Сан Франциско, преди да отпътува за празника по случай Зимните Олимпийски игри през 2002 г.

Тери Марш е адвокат и съветник на тъжители-те по делото.

Дело срещу служителя Шиа Дерен в САЩ

Това е класово дело, заведено на 8 февруари 2002 г. в Окръжния съд на северния район на Калифорния, по обвинение в изтезания и претъпления, извършени в провинция Лиао Нин, Китай, в нарушение на международното и вътрешно право съгласно Закона за искиове на чужди граждани за нанесени вреди (28 U.S.C. параграф 1350) и Закона за защита на жертвите на изтезание (106 Stat. 73 (1992)).

Тъжители по делото са: 1) трима души, идентифицирани като жители на провинция Лиао Нин, или бегълци от тази провинция, сега живущи в различни страни по света, включително САЩ и 2) други предишни и настоящи жители на провинция Лиао Нин, заедно с директно потъпевши членове на техните семейства.

Обвиняемият Шиа Дерен, заместник губернатор на провинцията, е изиграл, в рамките на своите професионални компетенции, главна роля в издирването и потискането на Фалун Гонг чрез произволни арести, задържане, нападение, изтезания и понякога ексекутиране на практикуващи Фалун Гонг.

Дело срещу Дин Гуанген, заместник началник на Управление 610

Вашингтон, 17 май 2002 г. (Информационен център на Фалун Дафа) – Дин Гуанген, министър на пропагандата, член на Политбюро и заместник началник на Управление 610, е обвиняем по дело, заведено в Окръжния съд за участието си в съб-

людаване и извършване на много сериозни нарушения на човешките права срещу практикуващи Фалун Гонг в Китай и чужбина.

“В качеството си на пропаганден министър на Китай, Дин е пряко отговорен за смъртоносната пропаганда, измислиците и лъжите за изопачаване учението на Фалун Гонг и дискредитиране на неговия основател и ученици с цел настройване на общественото мнение в подкрепа на репресиите на правителството срещу Фалун Гонг”, заявиха от Световната организация срещу изтезанията – организация, която представлява жертвите на сериозните нарушения на човешките права и която заведе гражданския иск в Окръжния съд в Хонолулу, Хавай, в сряда следобед. Обвинението беше връчено на г-н Гуанген на следващия ден в хотелската му стая 370 в Роял Хавайан Шеридан.

Тери Марш, адвокат, подпомагащ делото казва: “Дин е пряко отговорен за убийствата, изтезанията и омразата срещу практикуващите Фалун Гонг в Китай и за пропагандните кампании в чужбина. Ролята му в преследването на хора, практикуващи Фалун Гонг, прави това дело наистина значимо.”

Обвиненията включват: “изтезания, геноцид, право на живот, право на свобода и сигурност, защита от произволен арест и задържане, свобода на мисълта, съзнанието, убеждението и религиозната принадлежност.”

Г-н Дин беше на път към Китай след визита в Канада. Според местни източници г-н Дин променил обратния си полет в последния момент, за да избегне съдебно производство по време на престоя си в САЩ.

Този съдебен процес е изключително важен, защото засяга една от ключовите фигури, пряко отговорни за кампанията на преследване срещу практикуващите Фалун Гонг”, коментира г-н Склар, изпълнителен директор на Световната организация срещу изтезанията и главен адвокат по делото. “Обикновено е трудно за дела по искиове от чужди граждани за нанесени вреди да засегнат служители от най-високо правителствено ниво. Дин е член на Политбюро, малка група хора, които на практика управляват държавата. Следователно подобно на Слободан Милошевич, в това дело ние разполагаме с един от хората, директно

отговорни за организиране и провеждане на терористичната кампания по цялата територия на Китай през последните три години.”

Делото срещу г-н Дин е класово, което, според г-н Склар показва, че то също така е много важно. “Фактът, че това е класово дело означава, че то цели да защити интересите на голяма група хора като цяло. Това са главно практикуващи Фалун Гонг в Китай и по света, които са били тероризирани и превърнати в жертви на кампанията, ръководена от Дин.”

Приложение II

Режимът на Цзян Цзъмин източва огромни количества от националните финансови ресурси за преследването на Фалун Гонг

Световна организация за разследване на репресиите срещу Фалун Гонг

20 март 2003 г., Отава.

На 20 март СОПРФГ направи изявление, в което се казва: “Режимът на Цзян Цзъмин източва огромни национални финансови ресурси в преследването на Фалун Гонг”. Изявлението е направено в канадския парламент, за да разкрие на канадското правителство и медии как режимът е похарчил една четвърт от финансовите ресурси на страната, за да преследва Фалун Гонг.

“Цзян Цзъмин провежда политика на “очерняне на тяхната репутация, довеждането им до финансов банкрут и физическото им унищожение” в стремежа си да елиминира Фалун Гонг и досега е похарчил огромни количества финансови и човешки ресурси. Голяма част от средствата са взети от националната хазна и други източници. Следователно парите на китайския народ, спечелени с пот на челото и усилен труд са използвани, за да се преследват същите тези хора. Това оказва силен натиск върху стандарта на живот в цял Китай и води до сериозни последствия за икономическото развитие на страната”, се казва още в изявлението.

В изявлението се предоставят следните доказателства:

1. Режимът е похарчил една четвърт от финансовите ресурси на Китай в преследването на Фалун Гонг, което е една от главните причини за неговата продължителност.

Финансирането идва от отклоняване на чужди инвестиции и спестявания на китайски граждани, както и от незаконни глоби, наложени на практикуващите Фалун Гонг, техните семейства и работни места. Голяма част от тези средства отиват за обществена сигурност, национална сигурност,

криминалното Управление 610 из цялата страна, както и в отдела за външни работи. Например:

- През декември 2001 г. Цзян Цзъмин отпуска внушителната сума от 4,2 млрд. юана (около 525 милиона USD) за построяване на центрове за промиване на съзнанието, целящи “трансформирането” на практикуващите Фалун Гонг.

- На 4 юли 2001 г. Австралийската Осведомителна Агенция докладва, че “близо половината” от затворените в трудови лагери са практикуващи Фалун Гонг. За да може да побере нарастващия брой практикуващи, които отиват да протестират, се отделят огромни средства за разширяване на трудовите лагери. Например общите разходи за преместването на трудовия лагер Чуанян в провинция Шаншъ са над 19 млн. юана.

- Използват се парични поощрения, за да може повече хора да бъдат подтикнати да участват в преследването. Например сумата от 50 000 юана е била дадена като награда на Су Джин, директор на прочутия с лоша слава трудов лагер Масаня, докато Шао Ли, заместник директор на същия лагер, бил награден със сумата 30 000 юана. На много места наградата за залавяне на един практикуващ варира от хиляда до 10 000 юана.

- През 2001 г. вътрешни източници от Министерството за обществена сигурност разкриха, че само на площад Тянанмън дневните разходи, свързани с издирването и арестуването на практикуващи Фалун Гонг са между 1,7 и 2,5 млн. юана, което означава годишни разходи между 620 и 910 млн. юана.

- От големите градове до отдалечените краища на провинцията служителите в местните полицейски участъци и отделите за обществена сигурност, както и Управление 610, се стремят да арестуват практикуващи Фалун Гонг. Пресметнато е, че Цзян Цзъмин е наел поне няколко милиона души да участват в преследването на Фалун Гонг. Надниците, заплатите, бонусите, допълнителното заплащане и отчисленията сумарно формират значителни годишни разходи от порядъка на стотици милиарди юана.

2. Продължителната клеветническа кампания и информационна блокада е погълнала огромна част от финансовите ресурси на страната

Според доклад на източници, външни за Китай, на 7 февруари 2001 г. Цзян Цзъмин е заповядал да се заделят 4 млрд. юана за монтиране на устройства за наблюдение на практикуващите Фалун Гонг.

Огромни количества литература, подхранваща омраза и злословеща по адрес на Фалун Гонг – книги, брошури, видео компактдискове и плакати, са произведени от десетки издателства. Най-малко два филма, хулещи Фалун Гонг са създадени и разпространени из цял Китай. Понастоящем се заснема сериал от 20 епизода, клеветящ Фалун Гонг.

3. Направени са гигантски инвестиции зад граница за атакуване на Фалун Гонг.

Голям брой агенти са изпратени по целия свят, за да наблюдават и да злословят по адрес на чуждестранните практикуващи Фалун Гонг, както и да събират информация с цел поддържане на “черен списък”.

Всяко китайско посолство и консулство по света не само разпространява клеветнически статии на своите сайтове в Интернет, но също така осигурява пропагандни материали, използвани за очерняне на Фалун Гонг и подхранване на омраза срещу Фалун Гонг сред китайските общности. Изложби с плакати, клеветящи Фалун Гонг са организирани в китайските посолства и консулства на най-малко 15 държави, включително Канада.

Цзян Цзъмин дава парите на народа, спечелени с пот и кръв, като безвъзмездна икономическа помощ на развиващи се страни, в замяна спечелване на съюзници и гласове срещу критиките, отправени срещу Китай по отношение на нарушенията на правата на човека на годишните срещи на Комисията по правата на човека на ООН и други форуми.

Огромни количества се влагат за осъществяване на контрол върху задграничните китайски медии. В една от публикациите си от 2001 г. фондацията Джеймстаун докладва, че всички главни китайско-езични медии в САЩ са пряко или косвено контролирани от китайското правителство.

То използва основно 4 тактики, за да оказва влияние върху китайските медии в Америка: 1) директен контрол, 2) използване на икономически връзки за влияние върху независими медии, които имат бизнес отношения с Китай, 3) купуване на ефирно време и рекламно пространство, 4) внедряване на правителствени кадри в независими медии.

4. Тъй наречените икономически перспективи на Китай са измамна илюзия.

Според доклади на списанията Open и Contend, издавани в Хонг Конг, Китай е на четвърто място след Венецуела, Мексико и Аржентина по капиталови загуби в резултат на голям брой високопоставени служители, които напускат страната с огромни количества финансови ресурси. Илюстрация за това е случаят от 2000 г., когато Китай претърпя загуба от 48 млрд. щатски долара, докато задграничните инвестиции бяха само 40,7 млрд. щатски долара.

Мъчно спечелените пари на работническата класа и всякакъв вид чужди инвестиции са постоянно влагани в това жестоко преследване по най-различен начин. В същото време режимът на Цзян Цзъмин прави усилен опит да скрие тази информация от света.

СОРРФГ приканва правителствата на всяка страна да има предвид следния факт: в това нечувано, изтощавашо финансовите ресурси на цяла една страна преследване на Фалун Гонг, инвестирането на пари в Китай е равнозначно на неговата подкрепа.

Световна организация за разследване на репресиите срещу Фалун Гонг

Разследва престъпното поведение на всички институции, организации или отделни лица, замесени в преследването на Фалун Гонг. Резултатите от това разследване ще бъдат доведени до край независимо колко време ще отнеме, независимо колко дълбоко трябва да с търси. Организацията следва универсалните принципи на хуманността и работи за възстановяването и поддържането на справедливостта в обществото.

Приложение III

Разследване разкрива още лъжи във версията на китайския режим във връзка с трагичния инцидент със самозапалването

Информационен център на Фалун Дафа

“Тъжно, но прикриването на ТОРС е само върхът на айсберга, що се отнася до това, което крие китайският режим.”

Вашингтон (Информационен център на Фалун Дафа) – Г-н Джон Джо, президент на организация, разследваща престъпленията срещу практикуващите Фалун Гонг в Китай, разказва невероятна история.

Бившият китайски лидер, Цзян Цзъмин наредил на своите подчинени да съберат няколко души, които да се самоzapалят на площад Тянанмън. Инцидентът е трябвало да изглежда като драматично самоубийство и да бъде приписан на Фалун Гонг – всичко това с цел настройване на общественото мнение срещу духовната практика, която Цзян Цзъмин така отчаяно се опитва да унищожи.

“За съжаление тази история е прекалено истинска”, отбелязва г-н Джо.

На 23 януари 2001 г. петима души са се самоzapалили на площад Тянанмън. Контролираните от държавата медии съобщиха, че тези хора са практикуващи Фалун Гонг и започнаха яростна програмна атака, която Вашингтон Поуст нарече: “Последният залп на ескалиращата кампания на китайското правителство за дискредитиране на Фалун Гонг ... и за спечелване на подкрепа за 18 месечните (вече 4-годишни) усилия да го унищожи.”

Критиците на репресиите срещу Фалун Гонг твърдят, че целият инцидент със самозапалването е много подозрителен. През юли 2001 г. в Интернет беше разпространен изследователски запис, който анализира репортажа на Централната китайска телевизия, и представя информацията на CNN и Вашингтон Поуст, за да демонстрира, че инцидентът е инсцениран.

След разглеждане на записа, в обръщение към Под-комисията за Поощряване и защита на правата на човека към ООН, Международната организация за развитие на образованието (IED) заяви, че записът “по наше мнение доказва, че събитието е инсценирано от китайското правителство”.

Г-н Джо е съгласен с това изявление и преди три месеца организацията, която ръководи, Световна организация за разследване репресиите срещу Фалун Гонг (WOIPFG), започна свое собствено разследване.

“Ако търсите парчета от този пъзел”, казва г-н Джо, “защитното облекло, което носят самозапалилите се, пожарогасителите и видеокамерите, които се оказват незабавно под ръка, очебийните празноти в последващите репортажи на Централната китайска телевизия, отразяващи инцидента ... има само един извод: полицията на площад Тянанмън е знаела какво ще се случи. Тя е била подготвена и е разполагала с оператор, който да заснеме целия инцидент”.

Г-н Джо заключава: “Тъжно, но прикриването на ТОРС е само върха на айсберга що се отнася до това, което режимът крие, но при най-новата информация, с която разполагаме, е ясно, че това представление няма да трае дълго”.

“Най-новата информация”, която има предвид г-н Джо е тази, която той представи на пресконференцията във Вашингтон. Тя включва:

1. *Идентифицирани са двама души Уан Джиндон:* технология за идентифициране на речта в световноизвестна лаборатория в областта на китайска реч, синтез и проверка стигна до заключението, че първият самозапалил се, “Уан Джиндон”, който се появи в няколко програми на държавната китайска телевизия CCTV, всъщност са две различни личности. Това доказателство подкрепя вече направения анализ на линията на косата и ушите на “Уан Джиндон” от репортажа за инцидента, а именно, че това е човек, различен от този, показан на снимки в държавните медии.

2. *Два критични часа липсват:* медицинският персонал в болница Джишуитан, където са настанени пострадалите от инцидента, разкри, че

линейката, която е карала самозапалилите се, е пристигнала два часа след като ги е взела от площад Тянанмън. Разстоянието от площад Тянанмън до болница Джишуитан е около 6 мили. Пътуването би трябвало да отнеме приблизително 15 минути. Къде са били жертвите през това време?

3. *Загадъчната смърт на малкото момиче:* медицинският персонал на болница Джишуитан също така твърди, че 12-годишното момиче, участвало в инцидента със самозапалването, “съвсем неочаквано” починало точно преди да я изпишат от болницата. От болницата заявиха, че смъртта ѝ е “доста подозрителна”, тъй като се възстановила и била в добро здраве само ден преди да почине. Според тях сутринта на 17 март 2001 г. – деня, в който е трябвало да я изпишат, тя била “доста оживена и енергична” и била посетена от завеждащия на медицинското административно отделение на Пекин. Няколко часа по-късно състоянието изведнъж се влошило и починала.

Преди време бяха открити “празнини” в информацията за инцидента със самозапалването. Тя включва:

1. *Китайската Народна Република лъже за източника на кадрите, заснети отблизо в репортажа:* скоро след инцидента китайският режим заяви, че кадрите, заснети отблизо в репортажа от инцидента и използвани активно в анти-Фалун Гонг програми, са взети от екипа на CNN, който е бил на площада в този ден. Въпреки това според статия на Вашингтон Поуст, директорът на новините в CNN, Ийсън Джордан, каза, че “репортажът, използван от китайската телевизия не е взет от видеокасата на CNN, защото операторът на CNN беше арестуван почти веднага след началото на инцидента”. Статията продължава: “Кадрите, заснети отблизо и излъчени от китайската телевизия, явно са направени без всякаква намеса от полицията. В някои от тях ясно се вижда, че камерата е зад полицейските барикади... Освен това филмът, заснет от камерите за постоянно наблюдение на площад Тянанмън показва мъж, който снима с малка видеокамера, а не с голяма телевизионна камера”. Мъжът с видеокамерата е облечен като китайски полицаи и се движи свободно сред останалите полицаи, заснемайки инцидента отблизо.

2. *Източникът на кадрите, заснети от разстояние, остава неизвестен:* камерите за наблюдение, монтирани върху покривите на сградите около площад Тянанмън се въртят автоматично и не могат да променят фокуса. Въпреки това кадрите заснети от разстояние, не показват въртене, а фокусират точно мястото на инцидента. Освен това тези камери променят фокуса си. Кой засне тези кадри с камери от покривите на сградите, и то точно по това време?

3. *Репортажът показва как една от самозапалилите се е ударена по главата от полицаи:* на видеозаписа на самозапалването, излъчен по CCTV се вижда мъж с полицейска униформа, който държи тежък предмет и нанася удар върху главата на Лиу Чунлин, една от самозапалилите се. Ударът незабавно я поваля на земята. Световната организация за разследване на репресиите срещу Фалун Гонг (WOPIFG) вярва, че е твърде вероятно Лиу Чунлин да е починала именно от този удар, а не от изгарянията, както твърди китайският режим. Кой е този човек и защо удря Лиу по главата? Според теория, която изхожда от рязкото движение на Лиу и информацията за нападден вик по време на инцидента, жената вероятно е казала нещо, издаващо инсценировката на инцидента.

4. *Бързото осигуряване на пожарогасители:* пожарогасители са почти незабавно доставени, въпреки, че нито полицаите, нито охраната някога са носили пожарогасители, когато патрулират на площад Тянанмън. Кой достави пожарогасителите и как се случи така, че бяха под ръка?

5. *Полицаят спира, преди да хвърли одеало върху жертвата, докато камера снима отблизо:* в кадрите, заснети отблизо, може да бъде забелязан полицаи, който приближава един от самозапалилите се с одеало. Но полицаят го държи над главата на жертвата и чака. Накрая самозапалилият се извиква нещо от рода на: “Този универсален велик закон е нещо, през което всеки трябва да мине” (говорители на Информационния център на Фалун Дафа казват, че това няма каквато и да било връзка с учението на Фалун Гонг), при което полицаят хвърля одеалото върху мъжа. Защо полицаят чака човека да извика, докато камерата минава покрай него?

6. *Незабавно излъчване по китайските държавни медии:* излъчването на новини по чувствителни теми обикновено отнема часове, понякога дни, защото се изисква одобрение от многобройни партийни служители и цензори. Въпреки това новината за инцидента със самозапалването е разпространена само няколко часа след като се е случил – светкавична скорост за китайската централна телевизия CCTV.

7. *Откритията на Вашингтон Поуст за една от самозапалилите се:* репортер на Вашингтон Поуст посетил родния град на една от самозапалилите се, за да проучи нейното минало. Последваща статия на Вашингтон Поуст посочва, че “никой никога не я е виждал да практикува”. След публикуването на статията, репортерът бил арестуван когато се върнал в града за по-нататъшни разследвания.

В писмено изявление по случая на Световната организация за разследване на репресиите срещу Фалун Гонг се казва: “Възможно е това престъпление да се припише директно на Цзян Цзъмин, китайски президент и лидер на комунистическата партия по това време”.

Г-н Джо съзнава сериозността на направените от неговата организация изявления и ако те бъдат потвърдени, инцидентът може да се окаже най-големият заговор на китайското ръководство от идването на комунистическата партия на власт.

Но г-н Джо добави, че има още доста работа по случая. “Осъзнаваме трудността на случая и важността на продължаването на по-нататъшни разследвания; имаме твърдото намерение да разкрием и изобличим всички факти, свързани с него.”

Приложение IV: Резолюция 188 на Конгреса и Долната Камара на САЩ

HCON 188 EN

СЪВМЕСТНА РЕЗОЛЮЦИЯ.

Вземайки предвид, че Фалун Гонг е мирна форма на лично убеждение и практика с милиони последователи в КНР и навсякъде по света;

Вземайки предвид, че правителството на КНР е забранило на практикуващите Фалун Гонг да следват своите убеждения, и прави системни опити да елиминира практиката и тези, които я практикуват;

Вземайки предвид, че тази политика нарушава конституцията на КНР, Международната конвенция за граждански и политически права и Всеобщата декларация за правата на човека;

Вземайки предвид, че режимът на Цзян Цзъмин е създал прословутите служби “610” по цялата територия на Китайската Народна Република със специалната задача да ръководи преследването чрез организирано манипулиране на човешкото съзнание, изтезания и убийства;

Вземайки предвид, че пропагандата на държавните медии в Китайската Народна Република залива обществеността с цел да породи омраза и дискриминация;

Вземайки предвид, че броят на известните смъртни случаи е 422 до този момент, десетки хиляди са изтезавани в трудови лагери, затвори и психиатрични болници; стотици хиляди са принудени да посещават часове за манипулиране на съзнанието;

Вземайки предвид, че са предприети официални мерки за нарушение да бъдат прикрити, като например незабавна кремация на жертвите, възпрепятстване извършването на аутопсии и невярно представяне на причините за смъртта като самоубийство или естествена смърт;

Вземайки предвид, че особено жените са обект на многобройни форми на сексуално насилие,

включително изнасилване, сексуален тормоз и предизвикване на насилствени аборти.

Вземайки предвид, че кампанията по преследването е иницирана от правителството на Китайската Народна Република, изпълнява се от държавни служители и полиция на всички равнища, и е проникнала във всеки слой на обществото и всяко ниво на правителството в Китайската Народна Република; и

Вземайки предвид, че гражданите на редица американски щати и постоянни чуждестранни граждани са подложени на безразборни арести, хвърляне в затвор и изтезания в КНР: Така беше

Решено от Долната Камара на Представителите (съгласувано със Сената),

Това е преценката на Конгреса –

(1) Правителството на Китайската Народна Република трябва да спре преследването на практикуващите Фалун Гонг и неговите представители в САЩ – да преустановят тормоза на поданици и пребиваващи в САЩ, които практикуват Фалун Гонг, както и да преустановят опитите да оказват натиск върху държавни служители и местни органи на властта в САЩ с цел да откажат или оттеглят своята подкрепа на Фалун Гонг и практикуващите;

(2) Правителството на САЩ трябва използва всички уместни средства на публичната и частната разгласа, за да поощри правителството на Китайската Народна Република да –

(А) освободи от арестите всички практикуващи Фалун Гонг и да сложи край на изтезанията и други нечовешки и унижителни за практикуващите и други затворници действия; и

(В) се придържа към Международната Конвенция за Граждански и Политически Права, позволявайки на практикуващите Фалун Гонг да следват своите лични убеждения; и

(3) Правителството на САЩ трябва да разследва твърдения за незаконни дейности на територията на САЩ, извършени от правителството на Китайската Народна Република и негови представители и агенти, включително твърдения за незаконен тормоз на американски граждани, които практикуват Фалун Гонг и на държавни служители

Приложение IV: Резолюция 188

ли и местни органи на властта в САЩ, подкрепящи Фалун Гонг и да вземат съответни мерки, включително, но не ограничени до прилагане на емиграционните закони, срещу всички представители и агенти, участвали в подобни незаконни дейности.

Приет от Камарата на представителите на 24 юли 2002 г.

Приложение V

Доклад на Амнести Интернешънъл за 2003 г. Китай

КИТАЙСКА НАРОДНА РЕПУБЛИКА

Държавен глава: Цзян Цзъмин

Премиер: Джу Ронгджъ

Смъртно наказание: в сила

Международен Криминален Съд: неподписан

Продължиха сериозните нарушения на правата на човека и в някои отношения ситуацията се влоши. Хиляди хора продължаваха да бъдат незаконно арестувани или хвърляни в затвора за мирно упражняване на правото си на свобода на словото, свобода на сдружаване и свобода на убеждения. Някои получиха затворнически присъди, много други бяха административно задържани без съд и присъда. “Ударната кампания” срещу престъпността, предприета през април 2001 г., беше подновена за още една година. Според междинни данни са били наложени най малко 1 921 смъртни присъди, много от които вследствие на несправедлив съдебен процес; извършени са 1 060 екзекуции. Изтезанието и малтретирането останаха широко разпространени и дори използването им зачести в резултат на кампанията. В обсега на борбата с престъпността попаднаха хора, обвинявани в “етнически сепаратизъм”, “тероризъм” и “религиозен екстремизъм” в Автономния регион Шинджан Уйгур (XUAR) и членове на духовното движение Фалун Гонг. Бяха наложени допълнителни ограничения върху достъпа до Интернет. Увеличи се броят на работническите протести, на които често беше отвърщано с използване на сила и незаконни арести. В Шинджан бяха засилени ограниченията върху културните и религиозни права на уйгурското малцинство, в което преобладават мюсюлманите. В Тибет свободата на словото и свободата на религиозна принадлежност продължиха да бъдат силно ограничени, въпреки, че седем политически затворници бяха освободени преди изтичане на техните присъди.

Предистория

Мерките за заздравяване на върховенството на закона и съдебните институции продължиха да бъдат подкопавани от политически кампании срещу заподозрените в действия против правителството. Призиви за национализъм, държавна сигурност и социална стабилност бяха използвани за оправдаване на атаките срещу етнически и религиозни малцинства в отдалечени райони, както срещу неофициални религиозни и духовни групи в Китай. “Ударната” кампания срещу престъпността отново доведе до налагане на смъртни присъди и тежки затворнически присъди, често без провеждане на надлежен съдебен процес, както и чрез изтезания и малтретиране с цел изтръгване на признания от заподозрените.

През ноември Ху Джинтао бе избран за заместник на Цзян Цзъмин в качеството му на Главен секретар на Китайската комунистическа партия (ККП) по време на XVI национален конгрес на ККП. Очакваше се да заеме президентското място през март 2003 г. “Ударната кампания” срещу престъпността беше засилена по време на подготовката за конгреса след подновяването ѝ за още една година през април. През август Китай ратифицира Конвенция № 182 на Международната Организация на Труда (МОТ), в която се апелира за незабавни мерки за забрана на най-лошите форми на детски труд. В същото време правителството издаде директива, забраняваща детския труд, считано от 1 декември 2002 г.

“Анти-терористичните” поправки в наказателното право, приети в края на декември 2001 г., разшириха обхвата на смъртната присъда и включиха неясни определения на “терористични” организации и определени дейности. Това предизвика опасения, че те могат да бъдат използвани за ограничаване на законните права на свобода на словото и свобода на сдружаване.

Отдалечавайки се от миналата си практика страните-членки на Комисията за правата на човека на ООН не успяха да предложат резолюция за правата на човека в Китай през април. През август Висшият комисар за правата на човека на ООН, Мери Робинсън, посети Китай и повдигна

различни въпроси към управляващите, включително репресиите срещу етническите малцинства, политическите затворници, осъдени в резултат на несправедлив съдебен процес, и смъртната присъда.

Права на работниците и обществени вълнения

Продължиха недоволствата на работниците. Сред поводите за протести бяха ниските заплати, корумпираното ръководство, масовите съкращения, опасни за живота трудови условия и ограничителните работни практики във фабриките.

Много протести бяха посрещнати с прекомерна употреба на сила от полицията, което доведе до жертви. Протестиращите бяха арестувани и измъчвани; някои бяха осъдени на дългогодишен затвор. Адвокатите и журналистите, които защитаваха или отразяваха протестите, бяха сплашвани или арестувани.

Реформите в закона за профсъюзите, въведен през октомври 2001 г., доведоха до някои подобрения, но и до по-нататъшни ограничения на правата на работниците. Преработения закон все още силно ограничава правата на работниците на свобода на сдружаване и свобода на словото, а независимите профсъюзи останаха незаконни.

Четирима работнически лидери, Яо Фушин, Шяо Юнлиан, Пан Чиншян и Уан Джаомин бяха задържани след участие в масови демонстрации на уволнени работници от фабриката в град Ляоян, провинция Ляоян през март. Уан Джаомин и Пан Чиншян бяха освободени под гаранция през декември, но има данни, че Уан Джаомин е бил задържан повторно, най-вероятно след като наел адвокат, за да съди властите за деветмесечното си задържане. Яо Фушин и Шяо Юнлиан бяха обвинени в “поддривна дейност”, но до края на годината не са се провели съдебни процеси.

В селските райони продължиха протестите срещу корупцията, високите данъци и други проблеми. Отново, протестиращите бяха арестувани и някои осъдени на дългогодишен затвор.

Репресии срещу духовни и религиозни групи

Членове на неофициални духовни или религиозни групи, включително някои чигонг групи и нерегистрирани християнски групи, продължиха да бъдат незаконно арестувани, изтезавани и малтретирани.

Репресиите срещу духовното движение Фалун Гонг, което беше забранено като “еретическа организация” през юли 1999 г., се засилиха, особено след като практикуващите Фалун Гонг прекъснаха кабелната и сателитна телевизия, за да излъчат предавания в подкрепа на Фалун Гонг.

Десетки хиляди практикуващи Фалун Гонг продължаваха да бъдат задържани, много от тях под риск да бъдат изтезавани и малтретирани в случай, че откажат да се отрекат от своите убеждения. До края на 2002 г. общият брой на починалите в ареста практикуващи Фалун Гонг достигна 500. Повечето от практикуващите бяха задържани в “трудова-превъзпитателни” центрове, но има и такива, които бяха хвърлени в затвора или в психиатрични болници. Обвинените в организиране на протести в подкрепа на Фалун Гонг, бяха осъждани на дългогодишен затвор след очевидно несправедлив съдебен процес.

Джао Мин, практикуващ от град Чанчун, провинция Джилин, твърди, че е бит, удрян с електрошокови палки, лишаван от сън и насилствено хранен в “трудова превъзпитателния” лагер Туанхъ в Пекин от юни 2000 г. до март 2002 г.

Членове на неофициални християнски групи също бяха арестувани; някои получиха дългогодишни присъди. Някои са били изтезавани и малтретирани в полицейски участъци.

Политически активисти, защитници на правата на човека и потребители на Интернет

Политически активисти, защитници на правата на човека и потребители на Интернет бяха арестувани и хвърляни в затвора след мирно упражняване на правата си на свобода на изразяване и свобода на сдружаване. Мнозина бяха арестувани по обвинения, свързани с “държавни тайни” или “поддривна дейност” – неясно формулирани престъпления, широко използвани за потискане на дисидентите. Няколко души излежаваха дългого-

дишни присъди за разпространяване на “политически чувствителна” информация в Интернет.

Наредби, въведени през януари 2001 г., позволиха налагането на смъртна присъда на хора, които причинят “особено сериозна вреда” чрез издаване на “държавни тайни” на задгранични организации и частни лица по Интернет. През януари 2002 г. Министерството на информационната промишленост оповести нови наредби, според които доставчиците на Интернет услуги са длъжни да наблюдават внимателно използването на Интернет. През ноември бяха въведени нови разпоредби на Министерството на културата, ограничаващи достъпа до Интернет и дейността на Интернет клубовете.

☞ Чен Шаоуен, писател от провинция Хюнан, е бил задържан на 6 август след публикуване на “близо 40 реакционни статии и есета” в Интернет. Според официален доклад той е обвинен в “подбиване на държавната власт”. Той написал много статии за задгранични китайско-езични уебсайтове, призоваващи към независими работнически и фермерски профсъюзи и повдигащи теми като социалното неравенство в Китай и дефектите в правната система.

☞ Дисидентът ветеран Шу Уенли беше освободен и изпратен в изгнание в САЩ през декември, девет години преди изтичане на неговата присъда. Шу Уенли излежаваше 13-годишна присъда за “подбивна дейност”, издадена през 1998 г. след създаването на Китайската демократическа партия. Той беше официално освободен поради влошаване на здравословното му състояние, дължащо се на зараза с хепатит Б в затвора.

Изтезание и малтретиране

Изтезанието и малтретирането продължиха да бъдат широко разпространени в много държавни институции, на работните места и по домовете. Жертвите са хора, задържани по обвинение в криминални и политически престъпления, наблюдатели на протести, работници имигранти, скитници и жени, заподозрени в проституция. Обичайните методи на изтезание включват ритане, побой, удари с електрошокови палки, провисване с вързани ръце, оковане в болезнени пози, както и лишаване от сън и храна.

През юни Джу Чунлин, висш служител в Министерството за обществена сигурност, призна, че използването на насилие за изтръгване на признания съществува като проблем и че има нужда от по-строга полицейска дисциплина и разследване на злоупотребите.

☞ Гун Шенлиан и още четирима души бяха осъдени на смърт през декември 2001 г. във връзка с членството им в неофициална християнска организация, след изтезаване на свидетели. Три жени са заявили, че са били изтезавани от полицията, за да признаят, че са имали сексуални контакти с Гун Шенлиан, чиито обвинения включвали изнасилване. При изтезанията били използвани оковане във вериги, удари с пръчка, ритане, побой с електрошокови палки на голо. През октомври 2002 г. присъдите били заменени с дългогодишни присъди след като бил назначен повторен съдебен процес поради “недостатъчни доказателства и неясни факти”. Въпреки това присъдите все още изглежда са базирани на признания получени чрез изтезания.

Административни арести, несправедливи съдебни процеси и върховенството на закона

Комбинираните ефекти от репресивно и неясно формулирано наказателно законодателство, използването на административни арести, немощно съдебно право и безнаказаността на служители, които злоупотребяват със своята власт, отново доведоха до чести нарушения на правата на човека.

Използването на две системи на административно задържане зачести значително, както това се случи през последните години. Повече от един милион души, включително работници имигранти, скитници и бездомни деца бяха арестувани без обвинение в съответствие със системата за административно задържане, известна като “арестуване и репатриране”.

Около 310 000 души са административно задържани без съд и присъда в “трудова превъзпитателни” лагери в началото на 2001 г. според последните налични официални данни. Смята се, че тази цифра е значително по-висока през 2002 г. в

резултат на репресиите срещу Фалун Гонг и “ударната кампания” срещу престъпността.

На обвинените в политически и криминални престъпления продължаваше да бъде отказван надлежен съдебен процес. Политическите съдебни процеси не бяха в съответствие с изискванията за международен справедлив процес. Обвиненията и присъдите са определяни от властите преди делото, а разглеждането на обжалванията обикновено са формалност. Обвинените в престъпления, свързани с “държавни тайни”, има ограничени юридически права и са съдени на закрито заседание. “Ударната кампания” срещу престъпността доведе до по-често прилагане на изтезания за изтръгване на признания и до съкратени съдебни процедури.

Уан Уаншин, ветеран-активист в областта на правата на човека, арестуван за период от 10 години с изключение на три месеца през 1999 г., продължава да бъде държан в психиатричната болница Анкан в Пекин. Според доклади той не е психично болен. В средата на 2002 г. той бил преместен в по-добре охранявано болнично отделение, където режимът е по-строг и всеки контакт с външния свят се контролира.

Смъртно наказание

Смъртното наказание продължи да има широк обхват на действие, беше използвано произволно и често като резултат от политическата намеса. Тенденцията за честа употреба на смъртното наказание след началото на “ударната кампания”, при която обвиняемите е по-вероятно да получат смъртна присъда за престъпления, които по-рано са били наказвани със затвор, се запази и през цялата 2002 г., особено преди ноемврийския конгрес на Китайската комунистическа партия.

Бяха екзекутирани хора обвинени в закононарушения, свързани с наркотици и насилие, както и в данъчна измама или сводничество. Към края на годината при оскъдните данни, с които разполага, Амнести Интернешънъл е записала 1 921 смъртни присъди и 1 060 екзекуции, макар да се смята, че истинските цифри са много по-големи. Екзекуциите се извършват чрез разстрел или еутаназия, понякога само няколко часа след произнасянето на присъдата. Както през минали годи-

ни, и през тази има няколко случая на съдебна грешка в резултат на признания, изтръгнати чрез изтезания.

През юни поне 150 души са екзекутирани в Китай за престъпления, свързани с наркотици по случай международния ден за борба с наркотиците (26 юни), обявен от ООН.

Бегълци и хора търсещи убежище

Стотици, може би хиляди граждани на Северна Корея, търсещи убежище в североизточен Китай, бяха арестувани и насилствено репатрирани през годината. Това не им позволи достъп до каквито и да е съдебни процедури за бегълци въпреки, че мнозина имаха реална причина за търсене на убежище. Китай наруши принципите на Конвенцията на ООН за бегълците от 1951 г., на която е страна-членка.

През годината десетки граждани на Северна Корея потърсиха убежище от чуждестранни дипломатически представителства в няколко градове на Китай, подчертавайки своето тежко положение. Китайските власти им отвърнаха с нападки, особено в провинциите, граничещи със Северна Корея и ги връщаха обратно в родината им въпреки опасността за живота им. Репресиите се разпростряха и върху хора, заподозрени в оказване помощ на севернокорейците, включително членове на организации за чуждестранна помощ, религиозни организации и корейски китайски граждани, много от които бяха задържани за разпит.

Автономен район Шинджан Уйгур

В този район продължиха сериозните нарушения на правата на човека, включително изтезания, произволни арести и несправедливи съдебни процеси. Властите продължиха да използват атаките срещу САЩ от 11 септември, за да оправдаят по нататъшните репресии срещу уйгурите, особено след като САЩ и ООН класифицираха Източно Туркестанското Ислямско Движение като “терористична организация”. Репресиите се усилиха и в контекста на “ударната кампания” за борба с престъпността и новите “анти терористични” мерки, въведени през декември 2001 г.

Атаките срещу заподозрени опоненти на правителството, заклеени като “етнически сепаратисти или религиозни екстремисти” включват: нови ограничения на свободата на религиозна принадлежност, затварянето на джамии, насилственото “политическо обучение” на учени, ключови служители от медиите и областта на изкуството и ислямското духовенство. Продължиха арестите на заподозрени “сепаратисти” и “терористи”. Някои бяха осъдени на дългогодишни присъди, други бяха екзекутирани. Хиляди политически затворници, включително такива осъдени заради социален протест, останаха в затвора.

Съденият заради социален протест Тохти Туняз, етнически уйгур, продължи да излежава 11-годишна присъда за своето изследване на уйгурската история. Студент-дипломант в Япония, той беше арестуван през 1998 г. по време на посещенията си в Автономния район Шинджан Уйгур във връзка с дипломната си работа. Обвинен е за “подбуждане на сепаратизъм” и “незаконно сдобиване на държани тайни”. Той беше осъден през 1999 г.. Обвинението и присъдата му бяха потвърдени при обжалването през февруари 2000 г.

Автономен район Тибет и други етнически тибетски територии

В официалния подход към дисидентите в Тибет беше отбелязана промяна: освободиха седем затворници, осъдени заради социален протест - Нгауан Чоепел, Джигме Санп и Нгауан Сандрол. Освен това бяха проведени срещи на китайските власти с членове на тибетското правителство в изгнание. Въпреки това свободата на словото, свободата на религиозна принадлежност и свободата на сдружаване бяха строго ограничени. Манастирите бяха унищожавани, а монасите и монахините прогонени. През декември бяха одобрени смъртни присъди за етнически тибетци по обвинение в политически престъпления за пръв път от много години. Повече от 180 души, главно будистки монаси и монахини, продължиха да бъдат държани в затвора – нарушение на основните им човешки права; продължиха произволните арести и несправедливи съдебни процеси. Пристигнаха доклади за изтезания и малтретиране на арестан-

ти; голям брой затворници имаха здравни проблеми поради тежки условия в затворите.

През декември Тензин Делег Ринпоче, висш тибетски религиозен учител, беше осъден на смърт с двегодишно отлагане за “подбуждане на сепаратизъм” и “причиняване на взривове”. Неговият придружител Лобсан Дхондуп, допълнително обвинен в “незаконно притежание на оръжие и муниции”, беше осъден на смърт. Има данни, че са държани в отделна тъмнична килия без право на свиждания в продължение на осем месеца след ареста им през април. Има сериозни опасения, че съдебният процес е бил несправедлив и че Тензин Делег Ринпоче е погрешно обвинен заради неговата религиозна или обществена дейност.

Административен район Хонг Конг

Съществуваха опасения, че Заповедта за борба с тероризма, приета през 2002 г. може да бъде използвана за ограничаване на правата на човека. Правителството издаде консултативен документ за предложеното законодателство в съответствие с Член 23 от Основния закон, което позволява на Хонг Конг да издава свои собствени закони за забрана на предателство, отцепване, противодържавна и подривна дейност. Страхове бяха предизвикани от факта, че предложенията могат да се използват за ограничаване правата на свобода на словото и свобода сдружаването, както и законните действия на неправителствени организации и медиите.

Има данни, че полицията е използвала прекомерна сила в отговор на протести във връзка с икономически проблеми и правото на местожителство. Трима отявлени активисти бяха арестувани и обвинени в организиране на незаконен митинг в съответствие с поправките в Заповедта за обществения ред, към които досега никога не се е прибегвало. През ноември други двама известни активисти бяха задържани по същите обвинения след провеждане на демонстрация през май след арестите на тримата активисти.

Членове на Фалун Гонг, регистрирано сдружение в Хонг Конг, бяха арестувани по време на мирни демонстрации и потвърдиха, че са станали жертва на полицейско насилие. През август 16

практикуващи Фалун Гонг бяха обвинени в създаване на задръствания на движението по време на демонстрация през март. Твърди се, че процесът е бил продиктуван от политически подбуди.

Специален административен район Макао

Продължиха да пристигат доклади за побои и изтезания в полицейски участъци. Най-малко един задържан е починал при подозрителни обстоятелства. Има данни, че полицията е използвала прекомерна сила по време на работнически протести. Разследванията на жалби за полицейско насилие продължиха да бъдат тромави и незадоволителни. Според налична информация членове на Фалун Гонг, който не е нито регистриран, нито забранен в Макао, са малтретирани от полицията, а на практикуващи от други страни е отказан достъп до Макао.

